

หลักสูตรการฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูด
ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

สิงหาคม 2561

หลักสูตรการฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูด
ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

สิงหาคม 2561

ลิขสิทธิ์นี้เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

**DEVELOPMENT OF THE ENGLISH CAMP TRAINING PROGRAM
TO DEVELOP LISTENING AND SPEAKING COMPREHENSION
FOR THE LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS,
BANPHAILOM SCHOOL**

MISS NAMONPORN NOPAMONPAISAN

**THIS THESIS IS A PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
(CURRICULUM AND INSTRUCTION)
UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY**

AUGUST 2018

COPYRIGHT BELONGS TO UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม เกิดจากความตั้งใจที่ผู้วิจัยต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านกระบวนการเข้าคำภาษาอังกฤษ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีต้องกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. สุภาภรณ์ หนูเมือง รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา สุวรรณศรี และเป็นอย่างสูงที่กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำต่าง ๆ ด้วยความเอื้ออาทรและเอาใจใส่อย่างดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย รวมทั้งขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนบ้านไผ่ล้อมที่ได้สนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอบพระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ทุกท่านที่เคยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ คอยให้กำลังใจอย่างใกล้ชิดและคอยสนับสนุนทุกอย่างในการทำวิจัยด้วยดีมาตลอด ขอขอบคุณลูกศิษย์ที่ให้ความร่วมมือด้วยดีในการเป็นกลุ่มตัวอย่างการทดลองงานวิจัย

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากการทำวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอบอบและอุทิศแต่บิดาครูบูรพจารย์ทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

ณมลพร นพอมรไพศาล

สารบัญ

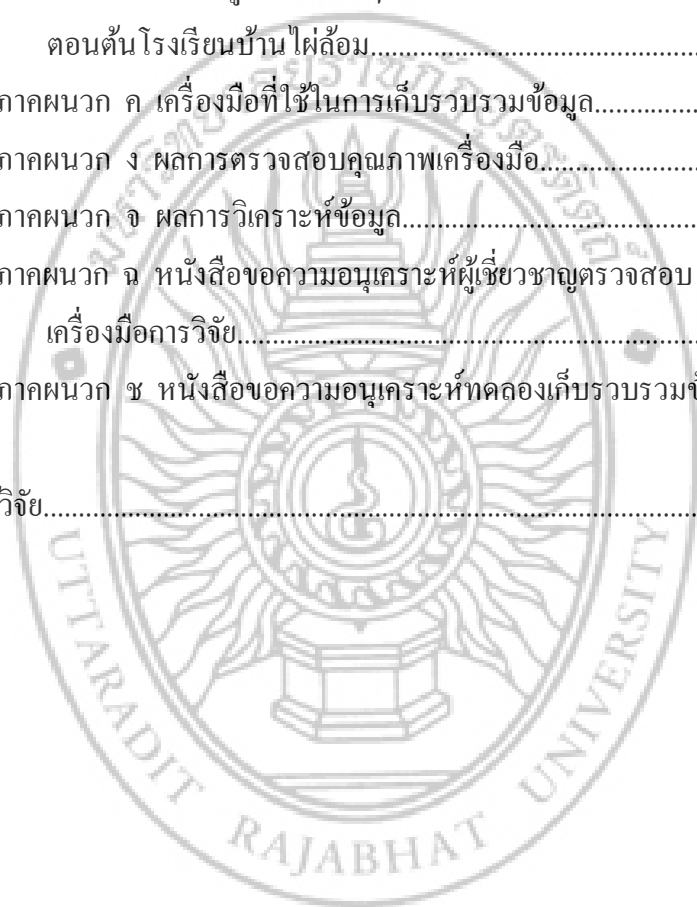
บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภาพ.....	ซ
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	8
การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	13
ทักษะการฟัง-พูด.....	20
การพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม.....	24
ความพึงพอใจ.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย..... 47
	แผนการดำเนินการวิจัย..... 47
	ประชากรกลุ่มเป้าหมาย..... 49
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 49
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 49
	วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล..... 55
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย..... 55
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 59
	ตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ถ่ายภาพอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม..... 59
	ตอนที่ 2 การใช้หลักสูตรฝึกอบรมถ่ายภาพอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถ ทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม..... 60
	ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมถ่ายภาพอังกฤษเพื่อ พัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม..... 62
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 64
	สรุปผลการวิจัย..... 65
	อภิปรายผลการวิจัย..... 66
	ข้อเสนอแนะ..... 68
	บรรณานุกรม..... 69
	ภาคผนวก..... 76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญ.....	77
ภาคผนวก ข หลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม.....	79
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	126
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	136
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	144
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย.....	147
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	151
ประวัติผู้วิจัย.....	154

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลองงานวิจัย.....	48
2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม.....	60
3 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรม คำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม.....	62
4 แสดงความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม.....	62
5 แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม.....	137
6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม.....	138
7 ฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	140
8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ	141
9 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนก (r_{xx}) เป็นรายชื่อของแบบวัดความพึงพอใจ.....	143
10 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	145

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	7

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศวิชาหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและได้กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีความคาดหวังว่าให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.221) แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากการศึกษาของประเทศไทยได้พบอุปสรรค ปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ตัวครู นักเรียน หลักสูตร และวิธีการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผู้เรียนมีคุณภาพตามที่คาดหวัง ผู้สอนจึงต้องใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม

การเรียนรู้ทักษะด้านภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษนั้นแตกต่างจากการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เนื่องจากผู้เรียนจะต้องนำภาษาอังกฤษที่ได้เรียน ไปใช้ติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษา ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและพูด ซึ่งมีความสำคัญเพราะเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียน โดยธรรมชาติแล้วการฟังและการพูด ยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสารอีกด้วย ซึ่งนักเรียนไทยจำนวนไม่น้อยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็กแต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ทำให้ขาดความเชื่อมั่น และไม่กล้าที่จะสนทนากับชาวต่างชาติ สอดคล้องกับกมลวรรณ โดมโพธิ์ศรี (2551, น.1) ที่ได้สรุปไว้ว่าปัญหาที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาตัวผู้เรียน เช่น อาย ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ กลัวพูดผิด กลัวถูกเพื่อนหัวเราะเยาะ ปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการเรียน เช่นนักเรียนมีโอกาสดูภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อยและปัญหาเกิดจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ครูควรให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง และพูดให้มากขึ้น แต่การจัดการเรียนการสอนนั้นไม่ได้ง่ายดังที่คิดดังที่ Shumin (1997, p.8) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนพูดไว้ว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้เรียน ผู้เรียน มักพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างทางภาษาและสำนวนต่าง ๆ และขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เนื่องจากผู้เรียน ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แม้ทักษะการพูดจะเป็นทักษะ ที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการสื่อสารและหลักสูตรมีจุดหมายให้นักเรียนสามารถสื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ แต่การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ ควรจะเป็น ซึ่งสอดคล้องกับ เมานท์ฟอร์ด (Mountford, 1986, p.3) กล่าวว่า ครูไทยส่วนใหญ่ใช้ ภาษาไทยในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ เป็นผลทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษทั้งการฟังและการพูด นอกจากนี้กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถด้านการพูดของนักเรียน

โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ตำบลหัวทุ่ง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ เป็นโรงเรียนในสังกัด สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยซึ่งทำการสอนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ตำบลหัวทุ่ง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ เป็นเวลา 2 ปี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใน โรงเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษอยู่ ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ รวมทั้งกระบวนการเรียนการสอนขาดกระบวนการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติ ประกอบกับการเรียนมีเวลาจำกัด ส่วนตัวนักเรียนขาดความ เชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษประกอบกับไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน ธรรมชาติของการเรียนภาษาอังกฤษต้องเริ่มต้นที่การฟังและการพูดก่อน นักเรียน จึงมีปัญหาเรื่องการฟัง นักเรียนฟังครูออกเสียงคำศัพท์ วลี ประโยคสั้นๆ จากสิ่งที่ฟังไม่ได้ ส่งผล ให้เกิดปัญหาทางการพูด นักเรียนไม่สามารถพูดคำศัพท์ วลี ประโยคสั้น ๆ ได้ ส่งผลให้การ พัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

การแก้ปัญหาทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีหลากหลายวิธีด้วยกัน โดยเฉพาะการ จัดคำภาษาอังกฤษ เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดให้ทุกโรงเรียนจัดคำภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมทุกปี เพื่อเพิ่มโอกาส ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย คำภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์และ

ความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้และใช้ภาษาในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนาน สอดคล้องกับอาริน สะอิดีและสุรียา สุไลมาน (2551, น.76) การใช้เกม เพลง และ กิจกรรมเพื่อนันทนาการต่าง ๆ จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้และใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ คือกฎแห่งการฝึกหัดหรือการกระทำซ้ำ (The Law of Exercise or Repetition) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การกระทำซ้ำหรือการฝึกหัด หากได้ทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ซาก ๆ จะทำให้การกระทำนั้น ๆ ถูกต้องสมบูรณ์และมั่นคง (สุพล จุนแสนดี, ม.ป.ป) และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนั้น ต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญ ของการจัดกิจกรรมกล่าวคือ กิจกรรมต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ของการ สื่อสารที่แท้จริงมากกว่าการฝึกใช้ตัวภาษาหรือเน้น ไวยากรณ์ กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ ฝึกทักษะการฟังและการพูด โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หรือที่ใช้ในชีวิตจริงเช่น การจับบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นวิธีที่จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนนอกชั้นเรียน เป็นบริบท ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการแสดงบทบาทสมมติ การฝึกสนทนาเป็น การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในลักษณะที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง (Littlewood, 1981, pp.20-21)

การจัดค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp) เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงและในขณะเดียวกันก็เป็น การเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือ บทบาท สมมติ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ หากมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งกาญจนา จันทะดวง (2542, น.77) ได้กล่าวว่าค่ายภาษาอังกฤษเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าค่ายได้ ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมั่นใจ เป็นการสร้างสถานการณ์ให้การสื่อสารเป็นไป อย่างมีจุดมุ่งหมายและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเสริมสร้าง ประสบการณ์ ทางภาษาให้แก่ผู้เรียนโดยตรง ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดเตรียมประสบการณ์อื่น ๆ นอกชั้นเรียนให้เกิดแก่ผู้เรียนด้วย เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ และความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะทำ ให้ผู้เรียนมีโอกาสทำกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ และทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน ในการเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับฉัตรวารณ จิตตรีนิษฐ์ (2552, น.72) พบว่า เกมภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ ในค่าย ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนให้สูงขึ้น เจต คติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและผู้เรียนมีความพอใจต่อเกมทางภาษาและกิจกรรมใน ค่ายภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยตระหนักว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติในชั้นเรียนอาจไม่เพียงพอ ไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนได้ ผู้วิจัยจึงตั้งใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนให้สูงขึ้นเนื่องจากกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ ในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน มีการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม และการใช้บทบาทสมมติ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษ และฝึกให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายเป็นกันเอง โดยใช้เกมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกด้วย

คำถามการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม เป็นอย่างไร
2. ผลการใช้หลักสูตร หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อมเป็นอย่างไร
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านไผ่ล้อมอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ตำบลหัวทุ่ง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ จำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม โดยแบ่งเป็น 4 หน่วย ได้แก่

หน่วยที่ 1 Local Food of Long District Phrae Province

หน่วยที่ 2 The Weather in Long District

หน่วยที่ 3 Be Healthy

หน่วยที่ 4 The Famous Places in Long District, Phrae Province

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม หมายถึง หลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ เนื้อหา โครงสร้าง กิจกรรมฝึกอบรม การวัดและการประเมินผล ลักษณะการจัดกิจกรรมหลักสูตรทำในรูปแบบของกิจกรรมค่าย โดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยจัดให้มีกระบวนการการเรียนรู้และร่วมฝึกปฏิบัติ ในสถานที่และเวลาที่กำหนดขึ้น

2. ความสามารถด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการฟังสนทนาภาษาอังกฤษและสามารถเข้าใจในสิ่งที่ตนฟังได้ ทั้งนี้วัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และมีความมั่นใจ สามารถสนทนาโต้ตอบภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้วัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกชั้นเรียนนอกรูปแบบในลักษณะกิจกรรมค่าย ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ ในบรรยากาศที่สนุกสนาน เพลิดเพลินผ่อนคลาย โดยใช้เกมทางภาษาและกิจกรรมบทบาทสมมุติ ที่ผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรัก ชอบ และมีความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ต่อหลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ซึ่งวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรม ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

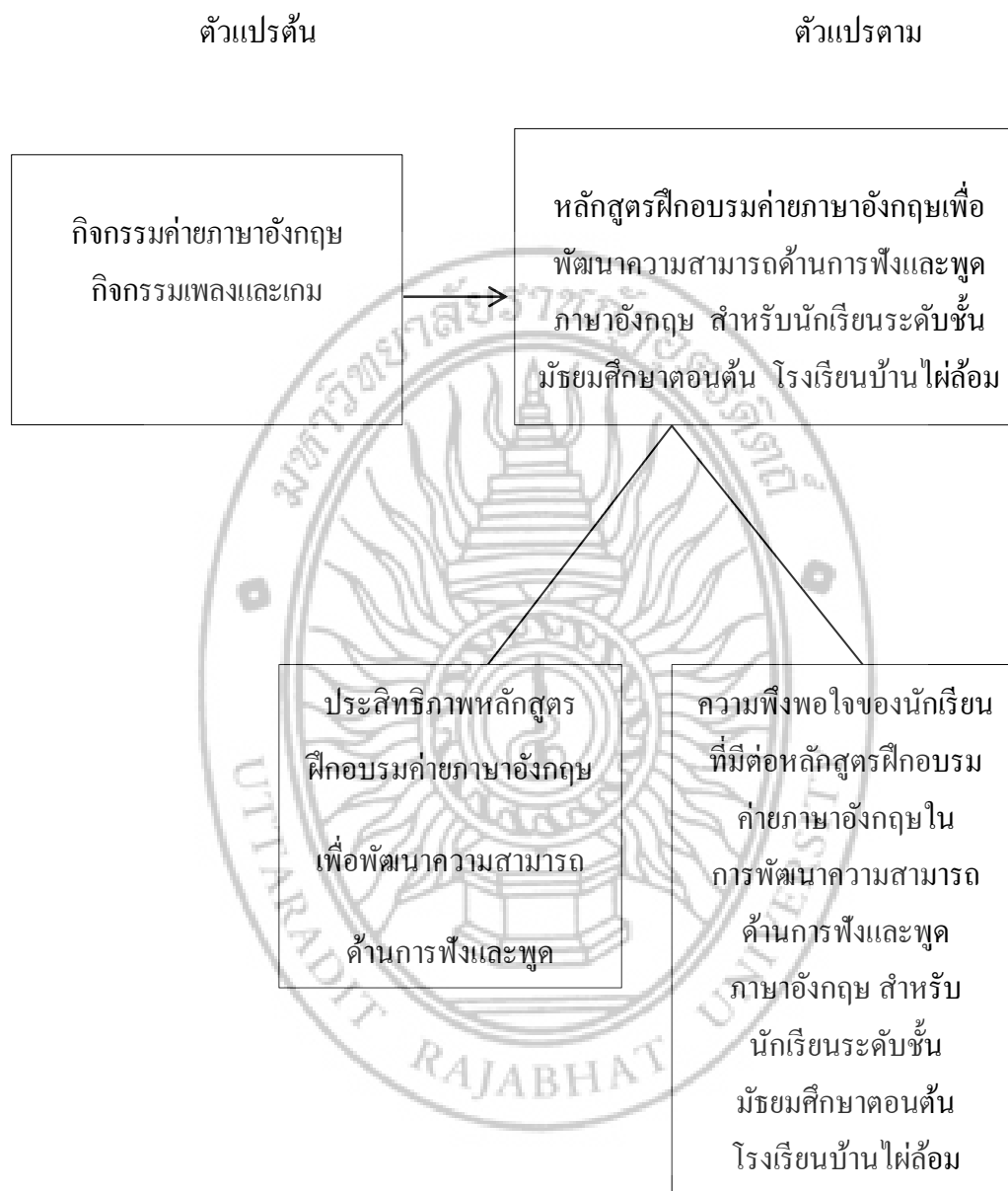
2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม อยู่ในระดับ มาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางจัดค่ายภาษาอังกฤษให้กับครูที่มีความสนใจในการพัฒนาทักษะทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. การฟังและการพูด
4. การพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม
5. ความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจ

ของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.220)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียน บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็น ต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้ จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จาก แหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลัก

การอ่าน

3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
2. ใช้คำขอร้อง ใ้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ /เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
2. เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.224-226)

การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ค่ายภาษาอังกฤษคือ กิจกรรมที่ส่งเสริมประสบการณ์ตรง ได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์จริง ในบรรยากาศที่สนุกสนาน ที่อยู่ในรูปแบบของเกมและกิจกรรมที่สนุกสนาน และเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนปกติ ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความสำคัญกับการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

ศิริพันธ์ โรจนดมะ (2541, น.3) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษไว้ว่า เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้พัฒนา ความสามารถในการสื่อสารตามระดับที่เรียน และส่งเสริมให้สมาชิกค่ายพัฒนาความรู้ ความชำนาญทางภาษา ในสถานการณ์จริง โดยเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินในการใช้ภาษาซึ่งแฝงอยู่ในรูปของการใช้กิจกรรมทางภาษา และเกมต่าง ๆ

ศิริญา ตระกลสุ (2541, น.7) ได้กล่าวว่า ค่ายภาษาอังกฤษคือ ค่ายที่เป็นแหล่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางภาษา โดยเน้นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ภาษา นอกเหนือจากการเรียนในบรรยากาศเดิมของห้องเรียน และการนำภาษาอังกฤษ มาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารอันเป็นการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน อีกทั้งผู้เรียน ได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะ และนำมาซึ่งการพัฒนาทางจิตใจและ สังคมของผู้เรียน

เฉลิมศรี พิบูลชล (2535, น.30) ได้ให้ความหมายค่ายภาษาอังกฤษโดยสรุปไว้ว่า ค่ายฝึกภาษาหมายถึง ค่ายที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษ ครุเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษามากที่สุดนอกห้องเรียน ในบรรยากาศที่สนุกสนาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ภาษาที่เพลิดเพลิน ซึ่งแอบแฝงอยู่ในรูปของเกมและกิจกรรมต่าง ๆ และได้เรียนรู้จากการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันผู้อื่นเป็นกลุ่มเป็นหมู่คณะ มีอุปกรณ์การเรียนน้อยที่สุด หรือแทบไม่มีเลยเพื่อความสะดวกในการเรียนนอกสถานที่

จันท์เพ็ญ ะไวทย์ (2540, น.15) ได้กล่าวไว้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษเป็นการจัด ประสบการณ์การเรียนการสอนนอกห้องเรียน โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติใช้ภาษา และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่มีการจัดการเรียนรู้ นอกห้องเรียน เน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษา ด้วยการฝึกฝนให้มี ประสบการณ์ทางภาษา โดยการทำกิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ ในบรรยากาศ ที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ ดึงดูดให้ผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สนุกสนาน หลากหลายและท้าทาย ความสามารถของผู้เรียน

จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพราะเป็นการกำหนด แนวทางในการจัดค่ายและยังสามารถใช้ประเมินกิจกรรมในการจัดค่ายได้อีกด้วย ซึ่งมีนักวิชาการ กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายไว้ดังนี้

เฉลิมศรี พิบูลย์ชล (2535, น.30) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายภาษาอังกฤษ มี 3 ประการ คือ

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในประสบการณ์จริง และในขณะเดียวกัน ก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนนอกห้องเรียน
2. เพื่อเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) กล่าวคือ ในขณะที่ผู้เรียน สนุกกับการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในเวลาเดียวกัน การใช้ภาษาในระหว่างการทำ กิจกรรมนี้เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในภาษา
3. เพื่อความสนุกสนานในรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน
4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษและเรียนรู้วัฒนธรรมกับเจ้าของภาษาโดยตรง (ในกรณีที่ใช้เจ้าของภาษา)
5. เพื่อให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เกิดความซาบซึ้งและเห็นคุณค่าของ ภาษาอังกฤษ
6. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะ เรื่องความปลอดภัย อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์ รวมทั้งรู้จักคิดและแก้ปัญหา กิจกรรมกลุ่ม
7. เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสอยู่กับธรรมชาติและบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ และพักผ่อนในช่วงปิดเทอม (หากค่ายที่จัดเป็นค่ายที่อยู่ในช่วงปิดเทอมและจัดนอก โรงเรียน)

ศิริญา ตระกูลสุ (2541, น.9) และศิริยา คนิวรานนท์ (2541, น.13) มีความเห็นสอดคล้องกับ เจลียวศรี พิบูลชล และกล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอีก 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
  2. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์
  3. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอยู่กับธรรมชาติ และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดค่ายภาษาอังกฤษคือ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยการใช้กิจกรรมทางภาษาที่ทำให้เกิดการเรียนอย่างไม่รู้ตัว และเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามระดับภาษาที่เรียน และส่งเสริมให้สมาชิกของค่ายได้พัฒนาความรู้ความชำนาญโดยเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินในการใช้ภาษา ซึ่งแฝงอยู่ในรูปของการใช้กิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ

ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540, น.16) ได้แยกประเภทค่ายพักแรมเป็น 2 ประเภท คือ ค่ายกลางวัน (Day Camp) หมายถึง ค่ายพักแรมที่อยู่เฉพาะในเวลากลางวันเท่านั้น ผู้เรียนจะอยู่ทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในช่วงกลางวันและต้องกลับไปนอนที่บ้านในตอน กลางคืน ค่ายกลางคืน (Overnight Camp) หมายถึง ค่ายพักแรมที่อยู่ค้างคืน อาจจะเป็นคืน เดียวหรือหลายคืน ก็ได้

ศิริยา คนิวรานนท์ (2541, น.14) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดค่ายภาษาอังกฤษนั้นสามารถจัดได้ทั้งแบบค่ายกลางวันและค่ายกลางคืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษาและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น จำนวนวิทยากร งบประมาณ เวลาและสถานที่

สรุปได้ว่า การจัดค่ายภาษาอังกฤษสามารถจัดได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ซึ่งผู้จัดควรเลือกสถานที่ให้เหมาะสม สะอาดและมีความปลอดภัย สะดวกสบายต่อการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษนับเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้จัดค่ายภาษาอังกฤษว่าจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมภายในค่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งมีผู้ให้หลักการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

มยุรี สุขวิวัฒน์ และคณะ (2539, น.778) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในค่ายไว้ว่ากิจกรรมที่จัดในค่ายภาษาอังกฤษคือเกมทางภาษา (language game) เป็นเกมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาใน

สถานการณ์จริงเพราะเกมทางภาษาช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนานและเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและเกิดความแม่นยำในตัวภาษามากที่ยิ่งขึ้น

กาญจนา จันทะดวง (2542, น.79) ได้ให้แนวทางสำหรับลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม
2. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน

เกิดความสุขสนานเพลิดเพลินและได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม

ถวิลวดี พิบูลชล (2535, น.30-31) กล่าวว่ากิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนั้นต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ขาดต่อการจัดในห้องเรียนต้องใช้เนื้อที่หรือใช้เสียง ซึ่งอาจจะรบกวนห้องเรียนข้างเคียงหากจัดกิจกรรมในคาบเรียนปกติ
2. เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการฝึกความคล่องแคล่วทางภาษา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาโดยอาศัยรูปประโยคหรือคำศัพท์ที่เรียนมาอย่างอิสระ นับเป็นการเสริมแรงหรือทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมา
3. เป็นกิจกรรมที่ครูมีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อยที่สุดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด
4. เป็นกิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์น้อยที่สุดหรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลยเพื่อความสะดวกเนื่องจากการเรียนนอกสถานที่
5. เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นกิจกรรมการเรียนที่ซ่อนอยู่ในรูปแบบของพฤติกรรมที่สนุกสนานเช่นเกม
6. เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่มากที่สุด

เมื่อครูสามารถเลือกกิจกรรมที่ใช้ในค่ายได้แล้วต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมเหล่านั้นในแต่ละวันด้วย

ถวิลวดี พิบูลชล (2535, น.34-35) และศิริยา คณิรานนท์ (2541, น.101) ได้เสนอหลักการและแนวทางในการจัดกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในแต่ละวันนั้นต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ใช้ประโยชน์จากสถานที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักเป็นคนช่างสังเกตโดยการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนสถานที่ ทั้งกิจกรรมในร่มและกิจกรรมกลางแจ้ง

2. กิจกรรมแรกที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้คุ้นเคยใกล้ชิดกันเนื่องจากผู้เรียนที่มาค่ายอาจจะมาจากต่างห้องเรียนซึ่งอาจจะไม่คุ้นเคยกัน

3. กิจกรรมในแต่ละวันควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาส ลุก นั่ง เดิน สลับกันตลอดทั้งวัน

4. กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมความพร้อมของร่างกายก่อนเข้าร่วมกิจกรรม มีการเคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมคู่ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้อุ่นเครื่องเช่นกิจกรรมเข้าจังหวะการเต้นแอโรบิก หรือการใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆในการออกคำสั่งเป็นต้น

5. ควรมีการจัดนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่มีการจัดเสียงในฟิล์มภาษาอังกฤษที่คุณสามารถหาได้นำมาเปิดให้นักเรียนดู โดยครูมีกิจกรรมระหว่างชมเช่น ตั้งคำถามเพื่อความเข้าใจหรือเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและจะช่วยให้ผู้เรียน ได้ฝึกภาษาจากเจ้าของภาษา

6. จัดกิจกรรมที่มีเนื้อหาและวิธีดำเนินกิจกรรมที่ง่ายไปสู่เนื้อหายากโดยกิจกรรมช่วงแรกควรจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนไม่ต้องใช้ภาษาในการสื่อสารมากนักแต่จะใช้ภาษาท่าทางการสื่อความหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

7. จัดกิจกรรมที่มีสื่อแบบง่าย ๆ เช่น รูปภาพ ของจริง เพื่อสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน

8. มีการจัดกิจกรรมสอดแทรกเพื่อสร้างความสนุกสนานและสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายแก่ผู้เรียนหลังจากทำกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด เช่นการร้องเพลงประกอบท่าทาง

สรุปได้ว่าครูต้องพยายามเลือกสรรและจัดการจัดกิจกรรมในแต่ละวันให้เหมาะสมกับผู้เรียนให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายรวมทั้งมีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอิริยาบถของผู้เรียนตลอดเวลา

เกมทางภาษา Language Game

เกมทางภาษาหมายถึงกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางภาษาที่สนุกสนานและเกิดการเรียนรู้ทั้งในรายบุคคลและเป็นกลุ่มได้สนุกสนานและวัตถุประสงค์ที่กำหนด (เรื่องศักดิ์ อำไพพรรณ, 2543, น.2)

เกมทางภาษาแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. เกมฝึกทบทวนตัวเลข Number Games เป็นเกมที่ฝึกเสริมสร้างความรู้สึกรู้สึกความจำตลอดจนปฏิภาณและความเร็วในการคิดเกี่ยวกับตัวเลข

2. เกมฝึกทบทวนคำศัพท์ Vocabulary Games เป็นเกมที่มุ่งทดสอบความจำและความรู้เดิมที่ผู้เล่นเคยมีประสบการณ์ทางด้านภาษามา ทั้งการออกเสียง การสะกดคำ ความหมายและชนิดของคำ และเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติม

3. เกมฝึกการสะกดคำ Spelling Games เป็นเกมที่เสริมความสามารถในการจำคำศัพท์ และเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

4. เกมฝึกโครงสร้างทางภาษา Instructure Games เป็นเกมที่ฝึกเกี่ยวกับเนื้อหาและ โครงสร้างภาษาในรูปแบบที่ผู้เรียนแทบไม่รู้สีกตัวเลยว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ เกิดความรู้สึกละบายใน สนุกเช่นคำถามประเภท Yes No Question เป็นต้น

5. เกมฝึกการสนทนา Conversation Games เป็นเกมที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทางด้าน information and communication โดยเน้นในด้านการสรุปเนื้อหาที่เข้าใจชัดเจนระหว่างผู้พูด และผู้ฟัง คือ ความสามารถในการจับใจความและตีความหมาย

6. เกมฝึกเขียน Writing Games เกมการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน เกมสั้นในกลุ่ม นี้จะนำรวมกิจกรรมในเกมจุดอื่นๆมาช่วยเสริมทักษะทางการเขียนเพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเล่น เกมได้ง่ายขึ้น

7. เกมเบ็ดเตล็ด Miscellaneous Games เป็นเกมที่แยกเป็นกลุ่มพิเศษจัดขึ้นเพื่อความ สนุกสนานและเสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนสามารถประยุกต์เข้ากับเหตุการณ์หรือใช้ เป็นกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน เช่นการแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม การได้วาที กิจกรรม ในงานสร้างสรรค์ เป็นต้น

ไรท์ เบทเทอร์ริจ และบัคบาย (Wright, Betteridge & Buckby, 1999, p.1) แบ่งเกมทาง ภาษาเป็น 13 ประเภท ได้แก่

1. เกมรูปภาพ Picture Games
2. เกมทางด้านจิตวิทยา Psychology Games
3. เกมพิเศษ Magic Games
4. เกมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน Caring and Sharing Games
5. เกมที่ใช้บัตรต่าง ๆ Card and Board Games
6. เกมที่เกี่ยวกับเสียง Sound Games
7. เกมเกี่ยวกับเกมเกี่ยวกับคำศัพท์ Word Games
8. เกมถูกผิด True/False Games
9. เกมเกี่ยวกับความจำ Memory Games
10. เกมเกี่ยวกับการถามตอบ Question and Answer Games
11. เกมเกี่ยวกับการเดา Guessing and Speculating Games
12. เกมเบ็ดเตล็ด Miscellaneous Games
13. เนื้อเรื่อง Story Games

นอกจากนี้เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543, น.7) เสนอวิธีการนำเกมมาใช้ ดังนี้

1. เลือกคัดเกมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน โดยไม่ทำให้ผู้เรียนจึงเครียดจนเกินไป
  2. มีการสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมอย่างละเอียดชัดเจน โดยอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้ถ้าจำเป็น
  3. ให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการเล่นเกมก่อนลงมือแข่งขัน โดยเฉพาะเกมที่ไม่เคยเล่นมาก่อน
  4. สังเกตผู้เรียนในขณะที่เล่นเกมให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาโดยครูพร้อมที่จะให้คำปรึกษา
  5. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นการเล่นเกม โดยอาศัยข้อมูลจากการสังเกต
  6. บันทึกสิ่งที่ได้จากการนำเกมมาใช้
- สรุปได้ว่าเกมทางภาษานั้นสามารถแบ่งได้ตามลักษณะของจุดประสงค์เนื้อหา และวิธีการ ของการฝึก เป็นต้นว่า การแต่งประโยค การฟัง พูด อ่าน และเขียน หรือการฝึกคำศัพท์ต่างๆ เป็นต้น เพราะเกมทางภาษานั้นสามารถฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างครบถ้วนทุกทักษะ ผู้วิจัยเลือกใช้ เกมNumber Games เกมฝึกทบทวนคำศัพท์ เกมฝึกโครงสร้างทางภาษา และ เกมฝึกการสนทนา ในการอบรม เพื่อสร้างความน่าสนใจและ การจดจำในการเรียนรู้และเกมที่เข้าหลักเกณฑ์ในการใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์ของเกมทางภาษา

เกม เป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นผู้เล่นให้เกิดความสนุกสนาน และเกิดความประทับใจได้ไม่น้อยไปกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม และมีผู้จัดประเภทของเกมไว้ต่างกันดังนี้

เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543, น.3) กล่าวว่า เกมมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอน และเนื้อหาสาระในการสอน สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนทำเนื้อหาให้กระชับ ง่ายต่อการเข้าใจ
2. ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครู
3. เกมช่วยเร้าความสนใจในบทเรียนสำเร็จรูป
4. ส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วม คนที่เก่งสามารถช่วยคนอื่นได้
5. ผู้สอนใช้เกมทดสอบความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาแต่ละช่วงได้
6. สามารถปรับใช้ได้กับทุกเพศทุกวัย และบางเกมใช้ได้กับรายบุคคล รายกลุ่ม หรือทั้งชั้นเรียน

7. เกมช่วยลดความเขັมของเนื้อหาลงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานอยากร่วมกิจกรรมและกล้าแสดงออก

8. เกมช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ทุกเรื่อง ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสามารถใช้ในทุกลำดับชั้นของการสอน

9. ใช้เกมได้หลายสถานการณ์ เช่นในห้องเรียน ชุมนุมภาษาอังกฤษ งานสังสรรค์ กิจกรรมหลักสูตรอื่นๆ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เกมหรือกิจกรรมทางภาษา เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ ภาษาโดยไม่รู้ตัว เพราะการเรียนจะออกมาในรูปของเกม การแข่งขัน การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียน ลดความกังวลต่างๆ ของตนเอง เช่น ความกังวลว่าจะทำได้หรือไม่ได้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย เลือใช้กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย กิจกรรมคำศัพท์ กิจกรรมฝึกการฟังและพูด กิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติ

การฟังและการพูด

ทักษะฟังและพูดในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มักจะเป็นทักษะที่สัมพันธ์ กัน การ ฟังและพูดเป็นการสื่อสารทางวาจาตั้งแต่คน 2 คนขึ้นไปที่จะสื่อความหมายของตนเอง ให้กับผู้อื่น การฟังเป็นทักษะการรับ (Receptive Skill) ส่วนการพูดเป็นทักษะการแสดงออก (Productive Skill) ผู้ฟังสามารถที่จะตีความหมายในสิ่งที่ได้ยินด้วยการสังเกตเสียง ระดับเสียงสูงต่ำ เน้นเสียงหนักเบา หรือลีลาท่าทางของผู้พูดได้ ผู้สอนจึงต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะ เข้าใจในสิ่งที่ได้ยินว่าเป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ได้ยินหรือไม่ หรือเกี่ยวข้องกับประโยค อื่นอย่างไร จะต้องฝึกให้ผู้เรียน สามารถเก็บข้อมูลหรือใช้ความจำ จำสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟังมาเชื่อมโยง กับสิ่งที่จะรับฟังใหม่ และมีความสามารถในการคาดเดา ทำนายสิ่งต่าง ๆ ที่จะได้ยินต่อด้วย

ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นการสื่อสารที่ใช้มาก และสำคัญที่สุดในชีวิตประจำวันของมนุษย์ โดยประสาท หูรับเสียงต่าง ๆ โดยเฉพาะเสียงพูดของมนุษย์ การฟังนับเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของชีวิตที่จะโยงไป ถึงทักษะอื่น ๆ อีก 3 ทักษะ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ มากกว่าทักษะอื่น ๆ ในแต่ละวัน การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะคนเราเริ่มใช้ภาษาโดย การฟังก่อน การฟังจึงเป็นพื้นฐานให้เกิดทักษะ พูด อ่าน และเขียนตามมา นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ดังนี้

พันทิวา สุรวัตร (2540, น.11) สุรพันธ์ กุศลส่ง (2539, น. 9) และสายฝน ทรงเสียงไชย (2544, น.15) กล่าวสอดคล้องกันว่า การฟัง เป็น กระบวนการที่ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถในการ

เรียบเรียง การตีความสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ และมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่ฟังมา

เพียซ (Pierce, 1988, pp.13-18) กล่าวว่า การฟัง เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ได้รับรู้ ตีความหมายและทำความเข้าใจกับเสียงหรือสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งถ้าผู้ฟังมีความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ไวยากรณ์ ศัพท์และวัฒนธรรมทางภาษามากเพียงพอก็จะสามารถเข้าใจถ้อยคำที่ได้อิน

อันเดอร์วูด (Underwood, 1993, p.1) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและพยายามทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟังรวมทั้งความพยายามที่จะทำความเข้าใจความหมายของวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วย

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ การฟัง หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดความเข้าใจ การตีความต่อสิ่งที่ได้ฟังเพื่อให้เกิดความหมายขึ้น โดยอาศัยความรู้เดิมและวัฒนธรรมทางภาษา

ความสามารถด้านการฟัง

แครชเชน (Krashen, 1993, pp.79-98) กล่าวว่า ความสามารถในการฟัง คือ การที่ผู้ฟังได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาที่มีความหมายและเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังอย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นการพัฒนาภาษาได้อย่างถูกกระบวนการ

ริชาร์ดส์ (Richards, 1990, pp.50-51) กล่าวว่า ความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ เริ่มจากการที่ผู้ฟังพิจารณาสิ่งที่ได้ฟัง และสามารถนำความรู้ด้านภาษา ประสบการณ์มาใช้

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2531, น.74-77) กล่าวว่า ความสามารถในการฟัง คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของภาษาพูดที่ความเร็วปกติในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถพูดโต้ตอบสิ่งที่ได้ฟังอย่างเหมาะสม

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปความหมายของความสามารถด้านการฟังได้ดังนี้ ความสามารถทางการฟัง หมายถึง ความสามารถในการสรุปสิ่งที่ได้ฟัง ทำความเข้าใจความหมายของผู้พูดและสามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ

องค์ประกอบในการฟัง

ทักษะกระบวนการฟังเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนอย่างยิ่ง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังดังนี้

ซามูเอลล์ (Samuels, 1987, pp.295-309) กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังไว้ดังนี้คือ

1. ความรู้และความสามารถด้านต่างๆที่ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจภาษา (Language Facilities) ได้แก่ ความสามารถในการร่ำลึกราคำต่าง ๆ ได้ (Recognition of Words) ความสามารถ

ในการแบ่งส่วนและการวิเคราะห์ด้านไวยากรณ์ของสิ่งที่ฟัง ความสามารถในการทำความเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ ความสามารถในการทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา ความสามารถในการเข้าใจภาษาถิ่นของภาษาต่างประเทศ

2. ความรู้เดิมซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษา (Textual Schemata) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและความรู้หรือประสบการณ์เดิมในลักษณะที่เป็นความรู้รอบตัว

2.1 การคำนึงถึงอิทธิพลของบริบท (Contextual Influences)

2.2 ความสามารถในการใช้กลวิธีการฟัง (Listening Strategies)

2.3 ความรู้ความเข้าใจในภาษาท่าทาง

2.4 แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้ฟัง

แพรรอท (Parrott, 1993, pp.160-173) กล่าวถึง องค์ประกอบในการฟังไว้ดังนี้

ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้ฟัง ความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น คำศัพท์โครงสร้างทางไวยากรณ์ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ได้ฟัง ตัวผู้ฟัง ซึ่งได้แก่ ความคาดหวังและทัศนคติ

จากองค์ประกอบข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบด้านการฟัง ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังและวัฒนธรรมของภาษา รวมทั้งความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังและทัศนคติของผู้ฟัง

ความหมายของการพูด

ยูทซ์ พยัมิเวเชียร (2542, น.17) กล่าวว่า การพูด หมายถึง การสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูด ไปสู่ผู้ฟังโดยอาศัยกริยาท่าทาง น้ำเสียงที่เป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นๆ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, น.167) กล่าวว่า การพูด เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของตนเอง ให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมาย โดยอาศัยกริยาท่าทาง น้ำเสียงที่เหมาะสมกับสังคมนั้นๆ ด้วย

ความสามารถด้านการพูด

องค์ประกอบการพูดมีหลายประการซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

เซียร์ (Searle, 1978, pp.85-95) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพูดประกอบด้วย

การกล่าวถ้อยคำ (Utterance Act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวคำหรือประโยคขึ้นมา ซึ่งคำพูดหรือประโยคดังกล่าวต้องมีจุดประสงค์ของการติดต่อสื่อสารด้วย การใช้คำพูดที่ทำให้บรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามสถานการณ์ (Propositionary Act) หมายถึง การที่ผู้พูดใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเหตุการณ์และบุคคล เช่น การกล่าวคำพูดให้ ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือ การแสดงเจตนาในการกล่าวคำพูด (Locutionary Act) หมายถึง การแสดงออกซึ่ง ความตั้งใจของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ เช่น การทักทาย การขอร้อง การยอมรับ

ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้ส่งสารต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยาเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย และรวดเร็ว สารหรือเนื้อหาที่พูด (Speech) ผู้พูดควร จะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้าน นั้น มีการเตรียมลำดับและการเตรียมเรื่องที่ดี

ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายมากยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น น้ำเสียง สีหน้า ท่าทางความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านการพูด ประกอบด้วย ผู้พูด เนื้อหาสาระ จุดมุ่งหมายที่ต้องการพูด การใช้ น้ำเสียง กิริยาท่าทางที่สอดคล้องกับสถานการณ์และเรื่องที่ต้องการพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน

1. มีการวางแผนที่ดี หมายถึงมีการเตรียมแผนการสอนซึ่งเป็นศิลปะของการผสมผสานเทคนิคกับกิจกรรมและสื่อต่างๆเข้าด้วยกันให้พอเหมาะพอดี มีความหลากหลายและยืดหยุ่นในตัวเอง ครูไม่ควรตั้งจุดประสงค์ในการพูดไว้สูงเกินไปเกินกว่าที่นักเรียนจะรับได้ แต่เป้าหมายในการสอนพูด ต้องสูงพอที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่น และต่ำพอที่จะเกิดสัมฤทธิ์ผลในทางปฏิบัติ

2. แรงจูงใจ แรงจูงใจที่จะเรียนภาษาเป็นแรงขับที่สำคัญที่สุด ครูมีส่วนสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะการสอนพูด ต้องรู้จักกดดัน ให้กำลังใจ ไม่เบื่อหน่ายที่จะช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่อง ในการฟัง-พูด การออกเสียง

3. เทคนิคการสอน แต่ละบทเรียนในการสอนครูควรใช้เทคนิคที่ต่างกัน ควรผนวกสิ่งใหม่เข้า กับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว ผนวกสิ่งยากเข้ากับสิ่งง่าย การฝึกพูดควรเปลี่ยนกิจกรรมบ่อย ๆ ไม่ซ้ำซาก การใช้สื่อประเภทหนังสือเรียนต้องใช้อย่างมีศิลปะ ไม่ใช่เป็นทาสของหนังสือเรียน

4. ความอดทนในการสอน ความอดทนเป็นคุณธรรมประการสำคัญของครู การฝึกแก้ไขในสิ่งที่ผิด ต้องใช้ความอดทนที่สูงมาก โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งย่อมเกิดข้อผิดพลาดในการฝึกพูด ซึ่งเป็นสิ่งปกติของการเรียนการสอนภาษาที่ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้

5. บรรยากาศของการเรียน การเรียนทักษะการพูดจะล้มเหลวโดยสิ้นเชิงถ้าชั้นเรียนเงียบ นักเรียนกลัวพูดผิด กลัวเพื่อนหัวเราะเยาะ และครูไม่สามารถสร้างบรรยากาศในบทเรียนให้มีชีวิตชีวาได้ ดังนั้นบรรยากาศชั้นเรียนไม่ควรเครียด สบาย ๆ มีเสียงหัวเราะ ไม่เกร็ง มีสื่อช่วยสอน เช่น เกม เพลง ฯลฯ

6. สื่อโสตทัศนูปกรณ์ เช่นสื่อประเภทรูปภาพ แผนที่ การ์ตูน เทป ฯลฯ จะเป็นสื่อที่จะช่วยให้เกิดความสนใจได้เป็นอย่างดี มีชีวิตชีวา สื่อเหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยในการฝึกพูดในบทเรียนได้

7. อารมณ์ขัน อารมณ์ขันเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ในอาชีพความเป็นครู ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ นักเรียนและครูได้ใกล้ชิดและเป็นกันเอง

การพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม

ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้แตกต่างกันออกไปหลายลักษณะดังนี้ พิชณู ฟองศรี (2549, น.154) ให้ความหมายว่าหลักสูตร หมายถึง การวางแผนหรือจัดระบบทางการศึกษาเกี่ยวกับประมวลวิชาประสบการณ์ต่าง ๆ การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ การปฏิบัติให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

กู๊ด (Good, 1973, p.157) กล่าวว่าหลักสูตร คือกลุ่มวิชาที่จัดเรียงลำดับไว้เป็นระบบตามที่ตั้งสถานศึกษาต้องการให้รู้ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ซึ่งกำหนดวิชาเอกโทหรืออื่น ๆ ไว้ในรายละเอียด นอกจากนี้หลักสูตร คือกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษาวางแผนไว้ให้นักเรียนได้รับภายใต้การแนะนำของสถานศึกษา

โบแชมป์ (Bcauchamp, 1981, pp.61-62) สรุปความหมายของหลักสูตรมี 3 สถานะที่สำคัญดังนี้

1. ความหมายของหลักสูตรในขอบข่ายของศาสตร์สาขาหนึ่งที่ศึกษากระบวนการพัฒนาหลักสูตร วิธีการใช้หลักสูตร และวิธีการประเมินหลักสูตร

2. ความหมายของหลักสูตรในขอบเขตของข้อกำหนดเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เขียนขึ้นอย่างเป็นทางการซึ่งตามความหมายนี้จะหมายถึงเอกสารที่ประกอบด้วยรายละเอียด จุดมุ่งหมาย

ของการเรียนการสอน รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียน รวมทั้งกำหนดเวลาสำหรับการเรียนการสอน

3. ความหมายของหลักสูตรในขอบเขตของระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งหมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ การจัดบุคลากร กระบวนการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการประเมินผลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการเน้นกระบวนการและผลผลิตจากกระบวนการนั้น ๆ

อาร์มสตรอง (Armstrong, 1989, p.4) ให้ความหมายว่า หลักสูตรเป็นการยืนยันในกระบวนการตัดสินใจกับผลผลิต ซึ่งให้ความสำคัญจากการเตรียมแผนและออกแบบเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียน ผลผลิต คือ ผู้เรียนได้รับข้อมูลและความรู้ใหม่

อนสไตน์ และฮันคินส์ (Ornstein & Hunkins, 2004, pp.10-11) กล่าวว่าหลักสูตรหมายถึงกิจกรรมและวิธีการในการวางแผนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมาย โดยครูเป็นผู้จัดเนื้อหาความรู้ และประสบการณ์ทั้งหลายให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์

สรุปหลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดทำไว้อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้ในการจัดการศึกษาพัฒนาผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายตามที่วางไว้

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญหลายประการด้วยกันต่อการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ มีนักการศึกษาได้สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้อย่างน่าสนใจดังนี้

ชวลิต ชุกก่าแพง (2551, น.29) สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ด้วยกันดังนี้

1. หลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของคนที่สำเร็จการศึกษา
2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการศึกษา
3. หลักสูตรเป็นแนวทางในการให้การการศึกษา
4. หลักสูตรเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนของ
5. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางความรู้
6. หลักสูตรเป็นเครื่องทำนายอนาคตการศึกษาของชาติ

ธีรารัง บัวศรี (2542, น.9-10) สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นเอกสารของทางราชการ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ปฏิบัติตามและเข้าใจตรงกัน

2. เป็นแผนการปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
3. เป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ
4. เป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
5. เป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้ได้รับประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ชุมชน และสังคม
6. เป็นตัวกำหนดลักษณะและรูปแบบของสังคมในอนาคต และเป็นเครื่องชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ
7. เป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานตามนโยบายของการจัดการศึกษา

สรุปหลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาหลายประการด้วยกันดังนี้ หลักสูตรเป็นเอกสารทางราชการซึ่งรัฐบาลได้บัญญัติขึ้น เพื่อให้บุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานำไปปฏิบัติ เป็นแนวทางและเกณฑ์มาตรฐานในการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ให้ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษา และเป็นเครื่องชี้นำทางของครูผู้สอนในการนำไปใช้ปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ และกำหนดลักษณะและรูปแบบของสังคมในอนาคต เป็นตัวกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา และเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานเดียวกัน

องค์ประกอบของหลักสูตร

- นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้
- ชารง บัวศรี (2542, น.194) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้
1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา Education Goals and Policies เป็นสิ่งที่รัฐระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
  2. จุดหมายของหลักสูตร Curriculum Aims เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนหลังจาก เรียนจบหลักสูตรแล้ว
  3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร Types and Structures เป็นลักษณะและแผนผังที่แสดงรายวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ที่จัดให้แก่ผู้เรียน
  4. วัตถุประสงค์ของวิชา Subject Objectives เป็นผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนรายวิชานั้นไปแล้ว

5. เนื้อหา Content เป็นสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะ และความสามารถ ที่ต้องการให้มีส่วนร่วมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

6. วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ Instructional Objectives เป็นสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและความสามารถหลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดให้

7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน Instructional Strategies เป็นวิธีการจัดการเรียน การสอนที่เหมาะสม มีหลักเกณฑ์เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

8. การประเมินผล Evaluation เป็นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุง การเรียน การสอนและหลักสูตร

9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน Curriculum Materials and Instructional Media เป็นเอกสารสิ่งพิมพ์ หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพ การเรียนการสอน

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิวณิช (2544, น.50) กล่าวว่าหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นการออกแบบใน ลักษณะใดก็ตาม จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดหมายและจุดประสงค์ (Aims and Objectives)

1.1 จุดหมาย เป็นสิ่งที่กำหนดไว้กว้าง ๆ เน้นคุณลักษณะที่คาดหวังของผู้เรียน

1.2 จุดประสงค์ เป็นสิ่งที่กำหนดเฉพาะเรื่องในระดับกลุ่มวิชา กลุ่มประสบการณ์และ

รายวิชา

2. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Contents and Experiences)

2.1 เนื้อหาสาระที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์

2.2 ประสบการณ์เป็นการกำหนดคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม อันพึงปรารถนา

ให้ผู้สอนได้นำไปพิจารณาตัดสินใจสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพ ผู้เรียนและชั้นเรียน

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่มี การปรับปรุงตลอดเวลาของการใช้หลักสูตร ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ และมีการติดตามผลเป็นระยะ ๆ

4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจสอบสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร ค้นหา สาเหตุของสิ่งที่ไม่สัมฤทธิ์ผล เป็นงานใหญ่ที่มีขอบเขตกว้างขวางต้องวางโครงการประเมินผล ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นกระบวนการ

ราฟท์ ไทเลอร์ (Ralph T, 1949, p.53) ได้กล่าวว่างค์ประกอบของหลักสูตร มีทั้งหมด 4 ประการดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Educational Purpose) ที่โรงเรียนต้องการให้ผู้เรียนเกิดผล
2. ประสบการณ์ (Educational Experience) ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้จุดมุ่งหมาย

บรรลุผล

3. วิธีการจัดประสบการณ์ (Organizational of Educational Experience) เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. วิธีการประเมิน (Determination of What to Evaluate) เพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ฮิลด์ดา ทาบา (Hilda T, 1962, p.75) กล่าวว่าองค์ประกอบของหลักสูตรมี

4 องค์ประกอบ ด้วยกันดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละวิชา
3. วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. วิธีการประเมินผล

จากข้อสรุปของนักการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรดังที่กล่าวมา สามารถสรุปองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรได้ดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมาย ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เฉพาะ วิชา จุดประสงค์การเรียนการสอน

2. เนื้อหาและประสบการณ์ซึ่งจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะเจตคติ และเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบในกระบวนการเรียนการสอน ควรมีลักษณะเป็นกระบวนการ

4. การนำหลักสูตรไปใช้ มุ่งไปที่การแปลงหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนในระดับโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

5. การวัดประเมินผล ประกอบด้วย การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนและการประเมินผลหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรไว้หลายความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, น.334) ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึงกระบวนการ

การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนการวางแผนประเมินผลเพื่อให้ทราบชัดว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนั้นตรงตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์จริงหรือไม่ เพื่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะได้พัฒนาปรับปรุงในโอกาสต่อไป

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, น.174) ได้สรุปไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของชาติ เพราะฉะนั้นการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นภารกิจที่สำคัญที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องเล็งเห็นความสำคัญ และทำหน้าที่ในจุดนี้อย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นเครื่องมือที่ดีในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาประเทศ ตามจุดมุ่งหมาย ในการพัฒนาหลักสูตรนั้นจะต้องมีการวางแผนเพื่อการพัฒนาตั้งแต่การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการศึกษา หลักเกณฑ์และขั้นตอนการเลือกรูปแบบที่เหมาะสม กระบวนการ พัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายอย่างกว้างขวางที่สามารถพัฒนาได้ทั้งกระบวนการนับตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลหลักสูตรและการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะส่วนที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาหรือการพัฒนาในส่วนของการนำหลักสูตรไปใช้ หรือการจัดการเรียนการสอนก็ตามจุดประสงค์สำคัญก็คือการให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สังคม และประเทศชาติ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความเจริญทั้งด้านความรู้ ความคิดและสติปัญญา และสามารถรับผิดชอบตนเองและสังคมได้

เซย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Saylor a& Alexander, 1974, p.7) ได้สรุปไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตรคือ การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่ให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตรอาจหมายถึงการสร้างเอกสารอื่น ๆ สำหรับนักเรียนด้วย

จากความหมายของการพัฒนาหลักสูตรที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้นได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรมีความหมายได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงหลักสูตร และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรหมายถึง การแก้ไขหลักสูตรบางส่วนที่กำลังใช้อยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งต้องกระทำอยู่เสมอ ส่วนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึง การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใช้ใหม่ โดยเปลี่ยนไปจากหลักสูตรเก่าทั้งระบบทุกองค์ประกอบของหลักสูตร โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ในการจัดทำหลักสูตร

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่ต้องอาศัยบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายมา ดำเนินการและต้องมีการพัฒนาไปอย่างเป็นระบบ ตามกระบวนการพัฒนา นักการศึกษาหลาย ท่านได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรไว้แตกต่างกันดังนี้

ชูศรี สุวรรณ โขติ (2544, น.89) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรว่ามีความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร เพราะหากไม่ลำดับขั้นตอนให้ดีอาจทำให้เกิดความยุ่งยากในการพัฒนาหลักสูตรให้สมบูรณ์ และมีผลต่อเนื่องถึงการใช้หลักสูตรได้ ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรมีทั้งหมด 9 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสังคมและชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลง
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นในการปรับปรุงหลักสูตร
3. สำรวจความต้องการและความจำเป็นของสังคม ชุมชน และผู้เรียน
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักการให้ตรงตามความต้องการ
5. เลือกเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
6. เลือกบุคลากรที่มีความชำนาญในเนื้อหาวิชาเข้าร่วมจัดทำหลักสูตร
7. จัดลำดับเนื้อหาวิชา
8. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ตรงเนื้อหาวิชา
9. กำหนดการประเมินผล

เซย์เลอร์และอเล็กซานเดอร์ (Saylor a& Alexander, 1974, p.7) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรนั้น สมควรกระทำโดยเน้นกระบวนการวางแผนเพื่อก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายจุดมุ่งหมาย และขอบเขตของการพัฒนาหลักสูตร

Goals Objectives and Domains คือ การกำหนดเป้าหมาย จุดมุ่งหมาย และขอบเขตของการพัฒนาหลักสูตร โดยการพิจารณาถึงตัวแปรภายนอก ได้แก่ ความต้องการของสังคม ชุมชน ทิศนะคติ ข้อคิดเห็น กฎข้อบังคับทางกฎหมาย การค้นพบทางด้านงานวิจัยต่าง ๆ อย่างรอบคอบ ตลอดจนการมุ่งไปสู่ขอบเขตที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาส่วนบุคคล การสร้างมนุษยสัมพันธ์ ทักษะ การเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและความชำนาญการเฉพาะสาขา

2. การออกแบบหลักสูตร Curriculum Design เป็นการวางแผนเพื่อการตัดสินใจ

คัดสรร ตลอดจนการจัดเนื้อหาสาระของการออกแบบหลักสูตร ได้แก่ การคัดสรรประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ โดยต้องมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย Goals จุดมุ่งหมาย Objectives และขอบเขต Domains ของหลักสูตร ความต้องการของ

ผู้ศึกษา Needs ข้อกำหนดทางสังคมและปรัชญาการศึกษา

3. การนำหลักสูตรไปใช้ Curriculum Implementation คือ ขั้นตอนของการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้โดยครูผู้สอน ซึ่งผู้สอนนั้นจะต้องมีการเตรียมการวางแผนการสอน จัดทำแผนการสอน เลือกวิธีการสอน ตลอดจนสื่อการสอนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อผู้ศึกษาตามที่ได้กำหนดไว้

4. การประเมินหลักสูตร Curriculum Evaluation คือการตัดสินใจเลือกวิธีการ หรือแนวทางการประเมินผลที่สามารถตรวจสอบสัมฤทธิ์ของหลักสูตรได้ตามลำดับ คือ การประเมินตัวหลักสูตร การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การประเมินพฤติกรรมของผู้ศึกษา แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาว่าสมควรจะใช้หลักสูตรต่อไปหรือไม่หรือสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมหรือการยกเลิกหลักสูตร ขั้นตอนการประเมินหลักสูตรจึงเปรียบเสมือนขั้นตอนของการตรวจสอบย้อนกลับไปสู่การกำหนดเป้าหมาย Goals จุดมุ่งหมาย Objectives และขอบเขต Domains อีกครั้งหนึ่ง

ไทเลอร์ (Tyler, 1950, p.1) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่รู้จักกันดีคือ หลักการ และเหตุผลในการสร้างหลักสูตรว่าในการจัดหลักสูตรและการสอนนั้นควรจะตอบคำถามพื้นฐาน 4 ประการดังนี้

1. มีวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่สถาบันการศึกษาควรจะให้ผู้เรียนได้รับ
2. มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่สถาบันการศึกษาควรจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
4. จะประเมินผลประสิทธิภาพของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากข้อมูลดังกล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร สามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรมีขั้นตอนที่สำคัญได้แก่ การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการศึกษากระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรโดยนำมาสังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องในการนำมาใช้พัฒนาหลักสูตร
2. พัฒนาหลักสูตร

3. ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม

4. ประเมินผลการใช้หลักสูตร

การฝึกอบรม

ความหมายของการฝึกอบรม

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการฝึกอบรมไว้อย่างน่าสนใจดังต่อไปนี้

ชัยวัฒน์ วารี (2553, น.11) สรุปไว้ว่าการฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการในการสร้างเสริมพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะการปฏิบัติงาน และเจตคติของบุคคลในองค์กร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์ ส่งผลต่อความก้าวหน้าของบุคคลและช่วยให้บุคคลมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น โดยปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายขององค์กร

ทวีป อภิลิทธิ (2551, น.16) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่พึงประสงค์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จัดว่าเป็นการพัฒนาคนเพื่อให้เกิดการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น.210) ได้ให้ความหมายการฝึกอบรมไว้ว่าเป็น กระบวนการจัดการเพื่อให้บุคคลได้เกิดการเรียนรู้ และมีทักษะเพื่อความมุ่งหมายเฉพาะอย่าง

สุปราณี ศรีนัทรภิมุข (2547, น.10) สรุปความหมายการฝึกอบรม เป็นการสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญให้กับบุคคลในองค์กรจนก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและเจตคติค่อนข้างถาวร อันจะอำนวยความสะดวกให้บุคคลปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในที่ทำงาน

แนดเลอร์ (Nadler, 1989, pp.1-16) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมไว้ว่า คือ การเรียนรู้ที่ได้จัดขึ้นในระยะเวลาที่กำหนดให้ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือเพื่อให้เกิดการพัฒนาโดยทั่วไปของแต่ละบุคคล การฝึกอบรมหมายรวมถึงกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานที่ทำอยู่ หรือสัมพันธ์กับงานที่ทำอยู่ให้ดีขึ้น เป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน

โกลด์สไตน์ (Goldstein, 1993, pp.42-51) ให้ความหมายของการฝึกอบรมหมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคลากร อันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จากความหมายของการฝึกอบรมที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การฝึกอบรม เป็นกระบวนการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญและทัศนคติให้กับบุคคลในเรื่องต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่

การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในด้านการทำงานและการดำเนินชีวิตในเรื่องนั้น ๆ ให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ความสำคัญของการฝึกอบรม

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2551, น.7-8) กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. การฝึกอบรมช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน และช่วยเพิ่มพูนทักษะด้านความชำนาญแก่บุคลากร
  2. การฝึกอบรมช่วยลดความสูญเสีย ความสิ้นเปลืองทั้งในด้านวัตถุและเวลาในการทำงาน
  3. การฝึกอบรมช่วยลดอุบัติเหตุ และอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน
  4. การฝึกอบรมช่วยลดแรงงานที่ต้องใช้ในการควบคุมงาน เพราะว่าคุณภาพผู้ปฏิบัติงานจะรู้จักวิธีการทำงานที่ถูกต้องด้วยตนเอง
  5. การฝึกอบรมช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เมื่อเทียบกับการจัดส่งบุคลากรไปศึกษาเล่าเรียนเต็มเวลาในสถานศึกษาต่าง ๆ
  6. การฝึกอบรมไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการทำงาน และสามารถจัดขึ้นในวันหยุดหรือนอกเวลางานปกติ
  7. การฝึกอบรมช่วยทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีขึ้นระหว่างบุคลากรที่อยู่ในองค์การเดียวกัน
  8. การฝึกอบรมช่วยให้บุคลากรได้รับการพัฒนาคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง เช่น ความเป็นผู้นำความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง และบุคลิกภาพโดยรวม เป็นต้น
  9. การฝึกอบรมเป็นการช่วยสนับสนุนให้บุคคลได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรงกับธรรมชาติของมนุษย์
  10. การฝึกอบรมช่วยสร้างขวัญและกำลังใจทำให้บุคลากรมีความมั่นคงในอาชีพและมีโอกาสก้าวหน้าตามสายงาน
  11. การฝึกอบรมช่วยเสริมสร้างให้บุคลากรมีเจตคติที่ดีต่อองค์การมีความผูกพันและจงรักภักดีต่อองค์การ
  12. การฝึกอบรมช่วยก่อให้เกิดความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ และช่วยลดอัตราการเข้า-ออกของบุคลากร
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น.210-211) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกอบรมดังนี้

1. ลดเวลาในการเรียนรู้ เพื่อปฏิบัติงาน ได้ถูกต้อง การฝึกอบรมที่ถูกต้องจะเพิ่มผลผลิตให้กับองค์กร
2. เพื่อการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การฝึกอบรมไม่เพียงแต่เป็นความจำเป็นสำหรับพนักงานใหม่เท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับพนักงานที่ทำงานอยู่เพื่อให้การทำงานดีขึ้น
3. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการทำงานให้เกิดความผูกพันและภักดีต่อองค์กรด้วย
4. เพื่อเป็นการช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ลดอุบัติเหตุ การขาดงาน การลาออกจากงานของพนักงาน
5. เพื่อการวางแผนกำลังคน เป็นการจัดวางบุคคลเพื่อเป็นไปตามความต้องการขององค์กรการฝึกอบรมให้เกิดความรับผิดชอบมีคุณภาพรวมทั้งขวัญและกำลังใจในการทำงาน
6. เพื่อเป็นประโยชน์กับพนักงาน พนักงานที่ต้องการทักษะความรู้ใหม่ ๆ เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ

สรุปการฝึกอบรมมีความสำคัญหลายประการโดยหน่วยงานหรือสถานศึกษาสามารถนำหลักสูตรฝึกอบรมมาใช้ในหน่วยงาน เพราะสามารถก่อให้เกิดผลดีด้วยกันดังนี้ เพิ่มพูนด้านความรู้ที่ทันสมัย และความชำนาญแก่บุคลากร ประหยัดค่าใช้จ่าย เมื่อเทียบกับการจัดส่งบุคลากรไปศึกษาแล้วเรียนเต็มเวลา ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี ทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนรู้ สนับสนุนให้บุคคลได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพิ่มพูนประสิทธิภาพของบุคคลให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงลงไปโดยมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมไว้ดังต่อไปนี้

ซูซีย์ สมิททิกอร์ (2540, น.174) ได้สรุปเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมโดยทั่วไปควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. พัฒนาความรู้ Knowledge คือ มุ่งเน้นให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ความเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานหรือหน้าที่อย่างถูกต้อง หรือความรู้ในวิชาการต่าง ๆ ที่ต้องการ
2. พัฒนาทักษะ Skill และมีความสามารถ abilities คือ มุ่งเน้นให้ผู้รับการอบรม มีทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงาน หรือหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
3. พัฒนาทัศนคติ Attitude คือ มุ่งให้ผู้รับการอบรมมีทัศนคติต่าง ๆ ในทางที่เหมาะสม และเอื้ออำนวยต่อการทำงาน

วัตถุประสงค์เฉพาะของการฝึกอบรม จะถูกกำหนดไว้ในโครงการที่แต่ละองค์กรจัด มุ่งเน้นให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ และมุ่งเน้นให้ผู้รับการอบรมได้มีความรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อการ อบรม

องค์ประกอบของหลักสูตรการฝึกอบรม

นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรการฝึกอบรมดังนี้

ทาบ (Taba, 1962, p.214) กล่าวว่าหลักสูตรการฝึกอบรม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนของแต่ละวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

โบแชมป์ (Beauchamp, 1981, pp.67-70) ได้แบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรออกเป็น 3 ระบบดังนี้

1. ระบบเนื้อหา
2. ระบบการสอน
3. ระบบการประเมินผล

ฉัตรเทพ พิทักษานุรัตน์ (2542, น. 2) สรุปไว้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรการฝึกอบรม ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนดังนี้

1. วัตถุประสงค์ Objectives จะต้องสอดคล้องกับความจำเป็นของการฝึกอบรมและเนื้อหาวิชาที่กำหนดขึ้น อันจะช่วยให้เกิดความสะดวกในการวัดผลประเมินผล
2. เนื้อหาวิชา Content เป็นการกำหนดเนื้อหาสาระได้แก่ การทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้โดยพิจารณาถึงลำดับเนื้อหา ความยากง่าย ความจำเป็น หรือประโยชน์ที่จะได้รับ
3. เทคนิคและวิธีการสอน Method เป็นกระบวนการจัดกิจกรรม หรือยุทธศาสตร์ของการฝึกอบรมในการกำหนดเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เกิดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงหลักการของความสนใจ ความสามารถวุฒิภาวะเนื้อหาวิชา
4. การประเมินผล Evaluation เป็นวิธีสุดท้ายที่จะทำให้ทราบว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในการฝึกอบรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่และมีปัญหาอุปสรรคใด ๆ เพื่อจะได้นำไปสู่การแก้ไข

สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมที่สำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้คือความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เนื้อหา ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม แนวดำเนินการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

เทคนิคและวิธีการฝึกอบรม

เทคนิคการฝึกอบรมเป็นปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จในการฝึกอบรม เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้พัฒนาไปสู่จุดหมายของหลักสูตรฝึกอบรม มีนักวิชาการได้ให้เทคนิคและวิธีการฝึกอบรมไว้ดังนี้

ทรูเลฟ (Truelove, 1992, pp.168-169) เสนอวิธีการฝึกอบรมไว้ 3 วิธีคือ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบตัวต่อตัว และการเรียนรู้แบบกลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้แก่
  - 1.1 การฝึกปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
  - 1.2 การใช้บทเรียนโปรแกรม
  - 1.3 การทำโครงการเดี่ยว
  - 1.4 การปฏิบัติซ้ำ
2. การเรียนรู้แบบตัวต่อตัว ได้แก่
  - 2.1 การฝึกหัดตามคำแนะนำ
  - 2.2 การสอนงาน
  - 2.3 การให้ปรึกษา
  - 2.4 การฝึกงาน
  - 2.5 การสาธิต
  - 2.6 สถานการณ์จำลอง
  - 2.7 การอ่านตามคำแนะนำ
  - 2.8 การติวเข้ม
3. การเรียนรู้แบบกลุ่ม ได้แก่
  - 3.1 การแสดงบทบาทสมมติ
  - 3.2 การสอนกลุ่มย่อย
  - 3.3 การบรรยาย
  - 3.4 การเรียนจากบทเรียน
  - 3.5 การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
  - 3.6 การทำโครงการรายกลุ่ม
  - 3.7 การฝึกปฏิบัติ
  - 3.8 สถานการณ์จำลอง
  - 3.9 การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

3.10 การศึกษานอกสถานที่

จงกลณี ชุตินาเทวินทร์ (2544, น.141) กล่าวถึงวิธีการฝึกอบรมไว้ ดังนี้

1. การบรรยาย (Lecture) วิธีการบรรยายเป็นวิธีการที่ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมน้อยสุด แต่จำเป็นสำหรับการฝึกอบรมอย่างมีส่วนร่วม
2. การอภิปรายโดยคณะวิทยากร (Panel Discussion) เป็นวิธีการฝึกอบรมโดยคณะผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 3-7 คน คณะผู้เชี่ยวชาญร่วมกันให้ความคิดเห็นให้เรื่องที่ได้รับมอบหมายจากผู้ดำเนินการอภิปราย
3. การสาธิต (Demonstration) เป็นวิธีการฝึกอบรมที่นิยมใช้ควบคู่กับการบรรยาย เหมาะสมกับการฝึกอบรมที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดทักษะในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยบุคคล 2 ฝ่าย คือฝ่ายผู้สัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์
5. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นการฝึกอบรมโดยใช้การจำลองสถานการณ์และกำหนดบทบาทให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแสดงบทบาทตามที่ได้รับมอบหมายส่วนใหญ่ใช้เพื่อแก้ปัญหา
6. การใช้กรณีศึกษา (Case Study) การใช้กรณีศึกษาเป็นการให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์จากกรณีใดกรณีหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เป็นจริง โดยยกมาเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้วิเคราะห์ วิจัยหรือหาข้อสรุปร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน
7. การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) เป็นกิจกรรมการฝึกอบรมที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ตนสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน
8. การระดมสมอง (Brainstorming) การระดมสมองเป็นการระดมแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากผู้เข้าอบรม หรือหากจะเป็นการระดมความคิดเห็นเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา
9. การสัมมนา (Seminar) การสัมมนาโดยทั่วไปหมายถึงการร่วมกันแสดงความคิดเห็นของกลุ่มคนที่มีความรู้ความสามารถ และมีความสนใจในเรื่องเดียวกัน
10. การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การประชุมเชิงปฏิบัติการมีลักษณะเป็นการประชุมเข้ม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้รับความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ยงยุทธ เกษสาคร (2551, น.126) ได้แบ่งเทคนิคการฝึกอบรมออกเป็น 4 ประเภทไว้ดังนี้

1. เทคนิคการฝึกอบรม ประเภทที่เน้นวิทยากรเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้
2. เทคนิคการฝึกอบรม ประเภทที่เน้นกลุ่มของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

3. เทคนิคการฝึกอบรม ประเภทที่เน้นการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

4. เทคนิคการฝึกอบรมประเภทที่เน้นการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

สมคิด บางโม (2553, น.85) กล่าวว่าเทคนิคการฝึกอบรม คือวิธีการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และทัศนคติ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เรียนรู้มากที่สุดในเวลาจำกัดจากแนวคิดของ นักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เทคนิคการฝึกอบรม หมายถึง วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ต่าง ๆ ที่สามารถทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ มีเจตคติหรือทักษะ อันจะนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และได้นำเสนอ เทคนิคการฝึกอบรม ไว้ดังนี้

1. การบรรยาย เป็นเทคนิควิธีการที่เหมาะสมสำหรับการให้ความรู้พื้นฐานแก่คน จำนวนมาก โดยวิทยากรเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุดในการเตรียมเนื้อหาวิชาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

2. การสาธิต วิธีการนี้เหมาะสำหรับการฝึกอบรมที่ต้องแสดงให้เห็นกระบวนการ ขั้นตอนรายละเอียดเป็นลำดับ การแสดงให้เห็นนี้จะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรม เข้าใจได้ชัดเจนกว่าการบรรยายอย่างเดียว

3. การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการจัดให้ผู้เข้ารับการอบรม แสดงบทบาทในเรื่องต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้หรือจะให้ผู้แสดงกำหนดเองก็ได้ วิธีการเริ่มจากให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบถึง วัตถุประสงค์ของการแสดงบทบาทว่ามีอะไรบ้าง ต้องการให้ผู้ชมได้อะไรจากการแสดง บอกเค้าโครงเรื่องโดยสังเขปให้ทราบว่าสถานที่ซึ่งสมมตินั้นเป็นอะไร อยู่ที่ไหน ผู้แสดงเป็นใครทำหน้าที่ แสดงเป็นอะไร หลังจากนั้นจึงให้เริ่มแสดง

4. การอภิปราย ที่นิยมใช้ในการฝึกอบรม มีดังนี้

4.1 การอภิปรายเป็นคณะแบบพาแนล เป็นการพูดบรรยายร่วมกันของผู้ทรงคุณวุฒิ 3-5 คน โดยมีพิธีกรดำเนินรายการเป็นผู้เชื่อมโยงการพูดของวิทยากรแต่ละคนในหัวข้อที่ กำหนดให้ โดยที่ผู้พูดอภิปรายแต่ละคนจะได้รับการกำหนดให้พูดบรรยายให้ความรู้ประสบการณ์ และข้อเท็จจริงในหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ในช่วงเวลาตอนท้ายของการอภิปรายจะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังอภิปรายซักถามได้

4.2 การอภิปรายเป็นคณะแบบซิมโพเซียม เป็นการพูดบรรยายร่วมกันของผู้ทรงคุณวุฒิ 3-5 คน โดยมีพิธีกรดำเนินรายการเป็นผู้เชื่อมโยงการพูดของวิทยากรแต่ละคนคล้ายการอภิปรายเป็นคณะแบบพาเนล ต่างกันตรงที่ผู้ทรงคุณวุฒิที่พูดบรรยายแต่ละคนจะพูดบรรยายให้ความรู้และประสบการณ์ หรือแสดงความคิดเห็นในหัวข้อเรื่องเดียวกัน โดยไม่ไปอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นของผู้อภิปรายคนอื่นที่พูดอภิปรายไปแล้ว ในช่วงเวลาตอนท้ายของการอภิปรายจะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังอภิปรายซักถามได้

4.3 การอภิปรายกลุ่ม เป็นการพูดอภิปรายที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจำนวน 5-15 คน ได้แสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวางทั่วถึง โดยมีประธานกลุ่มทำหน้าที่เป็นผู้นำการอภิปรายและกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทุกคน ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนดไว้ โดยมีเลขานุการกลุ่มทำหน้าที่จดบันทึกสรุปสาระสำคัญหรือข้อยุติของเรื่องที่อภิปรายไว้เป็นหลักฐาน

4.4 การประชุมอภิปราย เป็นการอภิปรายพูดคุยปรึกษาหารือกัน อย่างมีรูปแบบพิธีการ องค์ประชุมอภิปรายจะประกอบด้วยประธานผู้นำการประชุม และผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนไม่เกิน 30 คน วัตถุประสงค์ของการประชุมอภิปรายเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาในการทำงานร่วมกันหรือต้องการชี้แจงนโยบายของหน่วยงาน เป็นต้น

4.5 การประชุมสัมมนา เป็นการประชุมรูปแบบหนึ่งที่ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาต้องร่วมกันศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้นำสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาจะต้องเตรียมเรื่องตามที่กำหนดไว้มาล่วงหน้า และในขณะที่ประชุมสัมมนาสมาชิกทุกคนต้องมีบทบาทร่วมกันในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่ตนมีอยู่

4.6 การประชุมปฏิบัติการ เป็นการประชุมบุคคลตั้งแต่ 10-25 คนที่สนใจหรือมีปัญหาที่จะต้องแก้ไข ผู้เข้าร่วมประชุมแก้ไขจะต้องปรึกษาหารือ ศึกษาหรือวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน หรือเพื่อให้สมาชิกมีความรู้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

4.7 การระดมสมอง เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิก ทุกคนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยที่ความคิดเห็นนั้นไม่มีการคัดค้านจากสมาชิกผู้อื่น ความคิดของสมาชิกจึงพุ่งพรูออกมา การระดมพลังสมองจะมีผู้ดำเนินการ 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการระดมพลังสมองอธิบายให้สมาชิกทราบความมุ่งหมาย หัวข้อเรื่องการระดมพลังสมอง อธิบายให้สมาชิกทราบความมุ่งหมาย หัวข้อเรื่อง สาระสำคัญ กติกาและเงื่อนไขต่าง ๆ ในการแสดงความคิดเห็น คำตอบ

ที่ได้จากสมาชิกทุกคนจะถูกรวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ โดยไม่ประเมินว่าผิดหรือถูก ขณะที่ทุกคนแสดงความคิดเห็นจะต้องจดบันทึกความคิดเห็นของทุกคนไว้เป็นหลักฐานในกระดานดำหรือในกระดาษด้วย

4.8 กรณีศึกษา เป็นการใช้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือสมมติที่เขียนขึ้นมา หรือจัดทำเป็นวิดีโอ เทปเสียง ฯลฯ สร้างขึ้นให้เหมือนจริง นำมาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจทางเลือกตามประเด็นคำถามท้ายกรณีศึกษา กรณีศึกษาอาจใช้ก่อนหรือหลังที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้หรือรับทราบหลักการแนวคิด ทฤษฎี ฯลฯ ไปแล้ว และต้องการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ไปใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจจากกรณีศึกษาเพื่อค้นหาคำตอบที่เหมาะสมต่อไป

4.9 ทักษะศึกษา เป็นการนำผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมไปยังสถานที่อื่น นอกจากสถานที่จัดฝึกอบรมโดยไปเป็นกลุ่มทั้งหมดที่เข้ารับการอบรมหรือแยกเป็นแต่ละกลุ่มโดยมีการบรรยายสรุปประกอบการชมด้วย

จึงเห็นได้ว่า เทคนิควิธีการฝึกอบรมต่าง ๆ นั้น มีความเหมาะสมกับบุคคลและสภาพการณ์ที่แตกต่างกันในการอบรมแต่ละครั้งจึงต้องพิจารณาเลือกกิจกรรมนำไปใช้ให้เหมาะสมสำหรับการวินิจฉัยครั้งนี้ ผู้วินิจฉัยเลือกใช้เทคนิคในการฝึกอบรม ได้แก่ การใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ การระดมสมอง กิจกรรมกลุ่ม และเน้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม

การประเมิน (Evaluation) เป็นกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อให้ทราบว่า การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ หรืองานต่าง ๆ ที่เราทำลงไปนั้น เกิดผลอย่างไร โดยการสังเกตเก็บข้อมูลเอามาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ วัตถุประสงค์หรือมาตรฐาน จากนั้นจึงสรุปว่าดีหรือไม่ดี สูงหรือต่ำกว่ามาตรฐานมากน้อยเพียงใดควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรบ้าง นักวิชาการหลายท่านได้สรุปรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมไว้ดังนี้

วิจิตร อวระกุล (2546, น.240-242) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรประเมินได้ใน 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นการประเมินหลักสูตรก่อนโครงการ ระยะนี้จะเป็นการประเมินหลักสูตรก่อนที่จะนำไปใช้ เมื่อสร้างหลักสูตรเสร็จแล้วควรนำมาประเมินหรือตรวจสอบว่าดีหรือไม่เพียงใด มีอะไรต้องแก้ไข หรือมีอะไรขาดตกบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเสียก่อน

ระยะที่ 2 เป็นการประเมินหลักสูตรในขณะที่ดำเนินการตามหลักสูตรที่ทำขึ้นว่า ยังมีข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข ได้รับการแนะนำจากเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้อง ผู้เข้ารับการอบรมหรือวิทยากร

ระยะที่ 3 เป็นการประเมินภายหลังเสร็จสิ้นโครงการแล้ว เป็นการประเมินตามปกติเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

ปราโมทย์ จันทรเรือง (2552, น.176) กล่าวถึงการประเมินการฝึกอบรม ซึ่งควรคำนึงถึงสรุปได้ดังนี้

1. การประเมินอย่างเป็นระบบ ผู้ประเมินควรประเมินพฤติกรรมการทำงานทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรม
2. การประเมินผลโดยการสอบถามจากบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการอบรมครั้งนี้ เพื่อความถูกต้องสมเหตุสมผลในการประเมินผล
3. การวิเคราะห์สถิติเพื่อเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมการทำงานก่อนและหลังการฝึกอบรม เพื่อวัดความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น
4. การประเมินผลการปฏิบัติงานในช่วงก่อนฝึกอบรม ควรทำก่อนจะดำเนินงาน 3 เดือน และประเมินหลังการอบรมแล้ว 3 เดือน หรือมากกว่านั้น
5. การประเมินผลเปรียบเทียบการปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มเข้ารับการอบรมและกลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม

ในการประเมินการอบรม ข้อมูลที่เกิดขึ้นใช้ในการวิเคราะห์และสรุป วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล เครื่องมือที่นิยมใช้ในการฝึกอบรม ได้แก่

การสังเกต หมายถึง การเฝ้ามองพิจารณาและบันทึกสิ่งที่ศึกษาอย่างมีระเบียบและหลักการ โดยใช้ประสาทสัมผัสรับรู้พิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้น การสังเกตจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์และความสามารถของผู้สังเกตเป็นสำคัญ

การสัมภาษณ์ เป็นวิธีเพื่อหาข้อมูลโดยอาศัยการเจรจาโต้ตอบระหว่างผู้ถูกสัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์

แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความเข้าใจ เช่น การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบเขาวนัญญา การทดสอบความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึนึกคิด โดยใช้ข้อความหรือคำถามเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบแสดงข้อมูลดังกล่าว เช่น เพศ อายุ อาชีพ รายได้ หรือเป็นแบบมีตัวเลือก

การตั้งเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินดูว่า หลังจากการเข้ารับการอบรมแล้วมีทักษะสูงขึ้นหรือไม่ แล้วนำผลมาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

แบบสัมมต เป็นวิธีการที่วัดความสัมพันธ์หรือสถานภาพของสมาชิกในกลุ่ม
มาตรวัดทัศนคติ เป็นเครื่องมือที่หาข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่งโดย
กำหนดมาตรของการวัดเป็นตัวเลข

สรุปการประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเป็นการประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยสามารถใช้เครื่องมือได้หลายชนิดเช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบสอบถาม การ
ประเมินหลักสูตรสามารถประเมินได้ก่อนอบรม ระหว่างอบรมและหลังอบรม

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เป็น
ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของการกระทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเรียน
การทำงาน การเล่นกีฬา การร้องเพลง หรือการปฏิบัติกิจกรรมยามว่าง ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วาง
ไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการ ได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจ หรือความต้องการ
ของแต่ละบุคคล ในแนวทางที่ต้องการปรารถนาอยากให้เป็น มีนักการศึกษาได้ให้ความหมาย
ของความพึงพอใจไว้ ดังต่อไปนี้

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น.11) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของ
มนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวัง
หรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้าม
อาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
สิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

กาญจนา อรุณสุขขุจิ (2546, น.5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออก
ทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความ
พึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกต โดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งที่ตรงต่อ
ความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจ
ของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

แคมเบลล์ (Campbell, 1976. pp.117-124 อ้างถึงใน วาณี ทองเสวต, 2548, น. 7)
กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในที่แต่ละคนเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นต่อ
สภาพการณ์ที่อยากให้เป็นหรือคาดหวัง หรือรู้สึกว่าจะสมควรจะได้รับ ผลที่ได้จะเป็นความพึงพอใจ
หรือไม่พึงพอใจเป็นการตัดสินใจของแต่ละบุคคล

ชริณี เดชจินดา (2550, น.45) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจที่มีความหมายสอดคล้องกับ
มนตรี เขียบแหลม (2549, น.9) ไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่ง
หนึ่ง เมื่อสิ่งนั้นตอบสนองความต้องการของตนเอง

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่าเป็น ความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุดังความต้องการ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี แต่ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงที่ผู้วิจัยนำเสนอ คือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ได้อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ด้านที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานที่เกิดจากความพอใจว่า ความต้องการเหล่านั้น ได้ถูกลำดับขั้นของความต้องการ จากน้อยไปหามาก เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่นๆ ก็จะเกิดขึ้นอีก มาสโลว์ (Maslow, 1954, pp.35-45 อ้างถึงใน ทศนีย์ สิงห์เจริญ, 2543, น.20-21) ได้จัดลำดับความต้องการขั้นพื้นฐานไว้ 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการด้านร่างกาย (The Physiological Needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (The Safety Needs)
3. ความต้องการเป็นเจ้าของและความรัก (The Belongingness and Love Needs)
4. ความต้องการมีเกียรติในสังคม(The Esteem Needs)
5. ความต้องการแสดงความสามารถของตนให้เกิดผลต่อสังคมที่ตนอาศัยอยู่

(The Needs for Self Actualization)

ซึ่งในแต่ละขั้นนั้น เมื่อมนุษย์เรามีความปรารถนาเกิดขึ้นก็จะมีแรงขับให้เกิดความพึงพอใจในส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน การที่ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนได้นั้น ผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจที่จะอยากเรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจในหลายด้าน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกับการเรียนการสอน การยกย่องชมเชย การให้รางวัล ให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีและมีความพึงพอใจในการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและการจัดค่ายภาษาอังกฤษนั้น ได้มีผู้วิจัยในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

ประดิษฐ์ แสงสุกาว (2549, น.85) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว พบว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพผลเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด การนำหลักสูตรไปใช้ต้องมีการฝึกภาคปฏิบัติที่เน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตลอดหลักสูตร โดยฝึกทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน ใสาระของเรื่องที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามอย่างใกล้ชิด มีวิทยากรเป็นเจ้าของภาษาเป็นวิทยากรหลักในการฝึกทักษะการพูด ระหว่างการอบรมเน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการคิดแก้ปัญหาเพื่อสามารถสื่อสารได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

นิวัติ โพธิจักร (2549, น.77) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนแก้วหน้าสามัคคี อำเภอหล่ม อำเภอมือง จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 20 คน ระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน แบ่งกิจกรรมทั้งหมดเป็น 5 ประเภท คือ 1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย 2. กิจกรรมเพื่อฝึกทบทวนคำศัพท์ 3. กิจกรรมฝึกโครงสร้างทางภาษา 4. กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์ 5.

กิจกรรมสอดแทรก พบว่า การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับสูงมากจากการเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมจากการเข้าค่ายภาษาอังกฤษที่ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินในระดับสูงมากทุกกิจกรรมอีกด้วย

สุริยา ดันทอง (2549, น.65) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์รังสฤษฎ์) ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์รังสฤษฎ์) สูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เกมและเพลงในการจัดกิจกรรมต้องมีความสนุกสนาน ทำท่ายความสามารถและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน การเริ่มต้นกิจกรรมจากเรื่องง่าย ๆ เน้นการสร้าง ความคุ้นเคย ทำให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย ไม่เบื่อหน่าย และมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

วารภรณ์ คำจ่าง (2550, น.79) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมค่าย พบว่า การฟังของนักเรียนก่อน เรียนและหลังเรียน มีผลต่างของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน การฟังเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มย่อยที่เข้ากิจกรรมฐานเริ่มต้น แตกต่างกัน และเข้าครบทุกฐานกิจกรรมเหมือนมีความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มย่อย ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกฐานไม่แตกต่างกัน

เพ็ญภักดี สมจิตร และคณะ (2550, น.95) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสำรวจความต้องการใน รูปแบบการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบทักษะที่ต้องการฝึกในกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันกิจกรรมการ จัดนอกห้องเรียนจึงเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการ เนื่องจากนักเรียนจะได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงทำ ให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพที่มีความแตกต่าง ซึ่งการจัดประสบการณ์จริงในการจัดกิจกรรมเป็น สิ่งสำคัญการเรียนสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียน ซึ่งกิจกรรมค่ายสามารถช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้ ใช้สถานการณ์ทางภาษาทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ (2552, น.85) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เกม เพลง บทบาทสมมุติในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ครูคอยให้คำปรึกษาช่วยเหลือ กระตุ้นให้นักเรียน กระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ดี ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้ที่สูงขึ้นด้วย

พระมหาไฉน ไขยถาษา (2556, น.65) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเตรียม ความพร้อมในการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เสนอไว้ว่า การพัฒนาและออกแบบการสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์ การวางแผน หลักสูตรการใช้หลักสูตร และการประเมินหลักสูตรจึงทำให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ และผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความพร้อมและได้รับความรู้ที่ เหมาะสม

ฉัตรลักษณ์ เอกนัยน์ (2548, น.61) ได้ทำวิจัย เรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา ทักษะการฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารและเสริมสร้าง เจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน พบว่า ก่อนการจัด กิจกรรมได้ศึกษาหลักสูตรและแนวการสอน ตลอดจนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คัดเลือก สื่อและกิจกรรมที่น่าสนใจ ใช้เกมและเพลงที่เหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสใช้ ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ทำให้นักเรียน สามารถพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ

อย่างค่อยเป็นค่อยไป และดีขึ้นอย่างชัดเจน ทำให้การพัฒนากิจกรรมเป็นเหมาะสมกับการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ฟาร่า สุไลมาน (2547, น.56) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางไปสู่ระดับดีหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ เกมภาษาและกิจกรรมในคำภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของผู้เรียน และผู้เรียนมีความพึงพอใจระดับปานกลางถึงมากต่อเกมภาษาและกิจกรรมในคำภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

Brucato (2005) ได้พัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อนสำหรับชาวอิตาเลียนระหว่างอายุ 8 ถึง 12 ปีโดยใช้เวลาในการจัดค่ายทั้งหมด 12 สัปดาห์ มีจุดประสงค์ในการจัดค่ายให้คือการสร้างมิตรภาพระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมผ่านการใช้ภาษาอังกฤษ หลักสูตรในการจัดค่ายจะเน้นฝึกภาษาอังกฤษ เน้นการใช้สถานการณ์จริงผ่านกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เช่น กีฬา ดนตรี และการแสดงต่างๆ สรุปผลได้ว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้น มีความต้องการฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการพูดและฟังเป็นส่วนใหญ่ โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อเป็นการสื่อสารเป็นหลัก

วิกทิง นิสเบตและทินแควต (Wighting MJ, Nisbet, 2005, p.42) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อนของกลุ่มนักศึกษาจีนที่มีอายุระหว่าง 8-18 ปี จำนวน 149 คน ที่ได้รับการสอนเรื่องการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมคำที่หลากหลาย โดยวิทยากรเป็นชาวอเมริกาและมีครูชาวจีนเป็นผู้ช่วย โดยจัดให้ทุกคนอยู่รวมกันในการพบปะคำภาษาอังกฤษจำนวน 3 สัปดาห์ที่จัดขึ้นมีประโยชน์มากสำหรับนักเรียนและครู นักเรียนและครูมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษแลกเปลี่ยนทัศนคติ เพิ่มพูนความเข้าใจ วัฒนธรรม ประสบการณ์พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมให้ยั่งยืนผ่านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า กิจกรรมคำภาษาอังกฤษซึ่งเป็นการจำลองสถานการณ์ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้โรงเรียนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสามารถเฉพาะของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษ เช่น กิจกรรมคำภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นเชื่อว่า จะพัฒนาและส่งเสริมทักษะแก่นักเรียนที่มีความสามารถและความสนใจด้านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทางหนึ่ง และเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายมีความสนุกสนาน

ให้กับผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้มีโอกาสฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และฝึกการปฏิสัมพันธ์โดยผ่านการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นให้กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ผู้วิจัยจึงได้เลือกกิจกรรมในค่ายที่เน้นการฝึกฝนและพัฒนาทั้งสองทักษะ มุ่งพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. แผนดำเนินการวิจัย
2. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

แผนดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยใช้แผนการดำเนินการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง โดยใช้แผนการทดลองแบบ One-Group Pretest Posttest Design ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนและองอาจ นัยพัฒน์, 2551, น.34)

แบบแผนการทดลองงานวิจัยที่ใช้การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง มีลักษณะการทดลองดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลองงานวิจัย

การสอบก่อน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลัง
T ₁	X	T ₂

เมื่อ X แทน การฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

T_1 แทน การสอบก่อนการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

T_2 แทน การสอบหลังการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. นำหลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม จำนวน 30 คน ใช้เวลาทดลอง 16 ชั่วโมง

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ตำบลหัวทุ่ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ได้ดำเนินการตามลักษณะของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

1. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 คน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน การวัดผลและประเมินผล และการสอนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

2. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 การสร้างหลักสูตร และหาคุณภาพของหลักสูตรดำเนินการดังนี้

1.1.1 หลักการ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารหนังสือ ตำรา ทฤษฎีและหลักการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษการฟังการพูดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเขียนเป็นหลักการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

1.1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยกำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมต่างๆที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเมื่อผ่านกระบวนการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในหลักสูตรฝึกอบรม

1.1.3 โครงสร้างหลักสูตร โดยกำหนดโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ในลักษณะของหน่วยการเรียนรู้

1.1.4 กระบวนการดำเนินการฝึกอบรมโดยจัดทำแผนการจัดกิจกรรมที่แสดงถึงรายละเอียดของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมประกอบด้วย ขอบข่ายเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม โดยการใช้วิธีการดำเนินการฝึกอบรมที่หลากหลาย

1.1.5 สื่อประกอบการฝึกอบรม โดยกำหนดสื่อการเรียนรู้ทั้งสื่อเรียนรู้จริง วัสดุทัศนวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่

1.1.6 การวัดผลและประเมินผลโดยใช้หลักการประเมินตามสภาพจริง

มีการสังเกตพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ด้วยแบบประเมินการฟังและพูด และหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน

1.2 นำเอกสารหลักสูตรฝึกอบรม ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถ

ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ฉบับร่าง รวมทั้งแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้แก้ไขในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ ปรับความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร ปรับหัวข้อและขั้นตอนให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และตรวจสอบการใช้คำเชื่อมให้ถูกต้อง

1.3 นำหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการ

ฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ฉบับร่าง ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน การวัดประเมินผล และการจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษาอังกฤษ พิจารณาความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร หลังจากนั้นนำผลคะแนนที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผลที่ได้หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.28$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.08$ ได้ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ปรับความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตรให้มีความกระชับ และควรมีอ้างอิงให้เป็นระบบเดียวกัน และเพิ่มแหล่งเรียนรู้ให้หลากหลาย

1.4 ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถ

ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 นำหลักสูตรฝึกอบรม ค่ายภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านนาอูน่อง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีลักษณะบริบทคล้ายคลึงกับโรงเรียนบ้านไผ่ล้อมเพื่อหาความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาในการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมมีความสนุกสนาน เน้นการปฏิบัติจริง และนักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมต่างๆด้วยตัวเอง

1.6 นำหลักสูตรฝึกอบรม ค่ายภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม อำเภอลอง จังหวัดแพร่ จำนวน 30 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อหาคุณภาพของหลักสูตร ดำเนินการโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยนำแบบประเมินมาตรวจให้คะแนนเทียบกับเกณฑ์

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ใช้ทดสอบวัดความรู้ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่อง Local Food of Long District Phrae Province, The Weather in Long District , Be Healthy, The Famous Places in Long District, Phrae Province มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 กำหนดกรอบประเด็นในการวัดประเมินความรู้ของผู้เรียนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียนโดยให้มีความครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

1.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 4 ตัวเลือก 50 ข้อ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความครอบคลุมและเหมาะสมของเนื้อหา

1.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับร่างไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน การวัดประเมินผล และการจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และภาษาที่ใช้และค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

1.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญได้แก่ ปรับข้อสอบให้มีด้านการนำไปใช้และภาษาให้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย

1.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้เก็บข้อมูลกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แล้วมาวิเคราะห์แบบทดสอบโดยหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก เป็นปรนัยและค่าความยากง่าย (r) ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.44 - 0.60 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.34 - 0.60 ดังแสดงในภาคผนวก และได้คัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 40 ข้อ

1.7 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่เป็นแบบปรนัยได้มาทั้งหมด 50 ข้อ คัดไว้จำนวน 40 ข้อ

1.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่คัดไว้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดทักษะที่เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยเท่ากับ ร้อยละ 90

1.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ทดสอบความแตกต่างความรู้การเรียนรู้ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t -test แบบ Dependent

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้สอบถามความพึงพอใจผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องความพึงพอใจในการเรียน การวัดความพึงพอใจและคุณลักษณะเครื่องมือสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1.2 กำหนดกรอบเนื้อหาความพึงพอใจที่จะวัด ได้แก่ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการด้านผลลัพธ์

1.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง พอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พอใจมาก
- 3 หมายถึง พอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พอใจน้อย
- 1 หมายถึง พอใจน้อยอย่างยิ่ง

1.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยการวิเคราะห์หาความสอดคล้อง และตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งผลการวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่าเท่ากับ 1 จำนวน 15 ข้อ นำไปใช้ทดลองทั้งหมด 15 ข้อ

1.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใ้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านนาอันน่อง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีลักษณะบริบทคล้ายคลึงกับโรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

1.6 หาคุณภาพของแบบสอบถามโดยหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น จำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ ซึ่งพบว่ามีค่าอำนาจ ตั้งแต่ 0.46-0.64 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

1.7 จัดพิมพ์แบบความพึงพอใจฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ จำนวน 30 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม โดยวิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน Pretest เพื่อความรู้ก่อนการฝึกอบรมโดยทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที
2. ดำเนินการฝึกอบรมนักเรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม
3. หลังเสร็จสิ้นการทดลองได้ดำเนินการทดสอบความรู้ก่อนเรียน Posttest หลังการฝึกอบรมโดยทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม
4. ผู้เรียนตอบแบบสอบถามพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษ
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ผลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรต่าง ๆ ดังนี้
  - 1.1 การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา Content Validity ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับตัวชี้วัดกับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความเห็นที่สอดคล้องแต่ละข้อสอบ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

- 1.2 หาค่าอำนาจจำแนก Discrimination (B- Index) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามวิธีของเบรนนาน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.214)

$$B = \frac{U}{N} - \frac{L}{N}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N ₁	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
	N ₂	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.3 การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, น.250)

$$P = \frac{H+L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ	H	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกที่อยู่ในกลุ่มสูง
	L	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกที่อยู่ในกลุ่มต่ำ
	N _H	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
	N _L	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของ โลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.230)

$$R_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	R _{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x _i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2. แบบวัดความพึงพอใจใช้สูตรต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา Content Validity ของแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับตัวชี้วัดกับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความเห็นที่สอดคล้องแต่ละข้อสอบ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หากค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแบบวัดความพึงพอใจ สามารถวิเคราะห์โดยใช้สูตร r_{nr} (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2551, น.113)

$$r_{nr} = \frac{COV(I,X)}{S_I, S_X}$$

เมื่อ	r_{nr}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00
	COV (I, X)	แทน	ความแปรปรวนร่วมของ I และ X
	I	แทน	คะแนนข้อคำถาม
	X	แทน	คะแนนรวมที่ไม่รวมข้อคำถามที่วิเคราะห์
	S_I	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ I
	S_X	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ X

2.3 หากค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของวัดความพึงพอใจโดยใช้สูตรของ โลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.230)

$$R_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	R_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

3. สถิติพื้นฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น. 237)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard Deviation ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.250)

$$S.D. = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนยกกำลังสอง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบสมมติฐาน t - test Dependent Samples (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.112) ใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
 D แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
 D^2 แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน ยกกำลังสอง
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนทุกคน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
 $(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนของ นักเรียนทุกคนยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

2. การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

3. การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม แสดงรายละเอียดไว้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม พบว่าการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมี 4 ระยะ ได้แก่ ศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องในการนำมาใช้พัฒนาหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการฝึกอบรมแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้คือ

หน่วยที่ 1 Local Food of Long District Phrae Province

หน่วยที่ 2 The Weather in Long District

หน่วยที่ 3 Be Healthy

หน่วยที่ 4 The Famous Places in Long District, Phrae Province

ใช้เวลาการอบรมทั้งหมด 16 ชั่วโมง โดยมีการใช้กิจกรรมสร้างความคุ้นเคยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความผ่อนคลาย และสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนสมาชิกและวิทยากรในช่วงเช้าก่อนเข้าอบรม และในแต่ละฐานจะมี กิจกรรมเพลงและเกม กิจกรรมบทบาทสมมุติ กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคำศัพท์ และกิจกรรม ฝึกการฟังและพูด หลักสูตรฝึกอบรมมีองค์ประกอบดังนี้ ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม แนวดำเนินการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลดังรายละเอียดที่แสดงไว้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหาในหลักสูตรมีความน่าสนใจ			
1.1 มีความสมเหตุสมผล	4.00	0.00	มาก
1.2 มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	4.33	0.57	มาก
2. หลักการของหลักสูตร			
2.1 ความเป็นไปได้	4.33	0.57	มาก
2.2 มีประโยชน์	4.66	0.57	มากที่สุด
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร			
3.1 มีความชัดเจน	4.00	0.00	มาก
3.2 ความเป็นไปได้	4.00	0.00	มาก
4. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร			
4.1 ครอบคลุมสาระที่ต้องการ	4.00	0.57	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสม	4.00	0.00	มาก
4.3 มีประโยชน์	4.33	0.57	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5. กิจกรรมการฝึกอบรม			
5.1 มีความเป็นไปได้อ	4.33	0.57	มาก
5.2 มีการเรียงลำดับขั้นตอน	3.66	0.57	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.66	0.57	มากที่สุด
5.4 เสริมสร้างทำให้บรรลุจุดประสงค์	4.33	0.57	มาก
6. สื่อประกอบการอบรม			
6.1 สนับสนุนให้บรรลุจุดประสงค์	4.33	0.57	มาก
6.2 เหมาะสมกับการนำไปใช้	4.33	0.57	มาก
6.3 เหมาะสมกับผู้เข้ารับอบรม	4.66	0.57	มากที่สุด
7. การประเมินหลักสูตร			
7.1 ตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์ได้อ	4.00	1.00	มาก
7.2 ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน	4.00	1.00	มาก
7.3 มีความเป็นไปได้อ	4.66	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.28	0.08	มาก

จากตาราง 2 พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.08 เมื่อพิจารณาทุกประเด็นที่ประเมินหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวพบว่า ประเด็นที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ มีประโยชน์ ครอบคลุมสาระที่ต้องการ มีการเรียงลำดับขั้นตอน เหมาะสมกับเวลาเรียน เหมาะสมกับผู้เข้ารับอบรม ส่วนประเด็นอื่น ๆ ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม โดยใช้แบบทดสอบ มาหาค่าเฉลี่ยก่อนและหลัง

การทดลอง จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ค่าสถิติทดสอบที่ t - test แบบ Dependent แสดงรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรม ค่าภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
ก่อนอบรม	30	40	21.70	3.09	30.29**	0.000
หลังอบรม	30	40	34.53	2.01		0.000

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมมีคะแนนความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ หลังการฝึกอบรม สูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่าภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม แสดงรายละเอียดไว้ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่าภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กิจกรรมฟังและพูดภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาด้านการฟังและพูดของนักเรียน	4.67	0.55	มากที่สุด
2. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.47	0.57	มาก
3. มีวิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.47	0.57	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ของนักเรียน	4.40	0.56	มาก
5. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาและท่าทางได้อย่างอิสระ	4.60	0.56	มากที่สุด
6. วิทยากรมีการตรวจสอบความเข้าใจในการทำกิจกรรม	4.20	0.48	มาก
7. วิทยากรมีการอธิบายและสาธิตการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน	4.20	0.71	มาก
8. กิจกรรมมีความสนุกสนานไม่ตึงเครียด	4.53	0.57	มากที่สุด
9. การดำเนินกิจกรรมกระชับและมีความต่อเนื่องชัดเจน	4.50	0.57	มาก
10. การจัดกลุ่มนักเรียนมีความเหมาะสม	4.50	0.57	มาก
11. ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.50	0.57	มาก
12. ทำให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.53	0.57	มากที่สุด
13. ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการฟังและพูด	4.20	0.55	มาก
14. การทำกิจกรรมได้ฝึกกระบวนการทำงานกลุ่ม	4.53	0.57	มากที่สุด
15. มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ	4.50	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.45	0.36	

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดมี 5 ข้อ คือ กิจกรรมฟังและพูดภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาด้านการฟังและพูดของนักเรียน นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาและท่าทางได้อย่างอิสระ กิจกรรมมีความสนุกสนานไม่ตึงเครียด ทำให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นและการทำกิจกรรมได้ฝึกกระบวนการทำงานกลุ่ม ส่วนระดับความพึงพอใจข้ออื่นอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ทุกข้อ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ตำบลหัวทุ่ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลหาความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม โดยวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยการทดสอบค่าที (t - test แบบ Dependent)
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม แนวดำเนินการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลและเกณฑ์การจบหลักสูตร โดยการฝึกอบรมแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 1 Local Food of Long District Phrae Province หน่วยที่ 2 The Weather in Long District หน่วยที่ 3 Be Healthy หน่วยที่ 4 The Famous Places in Long District, Phrae Province ใช้เวลาทดลอง 16 ชั่วโมง
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม อยู่ในระดับ มาก

อภิปรายผลการวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร นำมาพัฒนาออกแบบ หลักสูตรฝึกอบรมถูกต้องตามหลักวิชาการ และผ่านคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านเนื้อหา พร้อมทั้งได้ผ่านการทดลอง (Try-out) กับนักเรียน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำให้หลักสูตรมีองค์ประกอบครบถ้วน มีคุณภาพ รวมทั้งมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนให้ใช้ภาษาในการฟังและการพูดและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้หลักสูตรมีความเหมาะสมเป็นอย่างดี สอดคล้องกับพระมหาไค้ ไชยธาดา (2556, น.65) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ว่า การพัฒนาและออกแบบการสร้างหลักสูตร ที่พัฒนาอย่างเป็นระบบ จะทำให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความพร้อมและได้รับความรู้ที่เหมาะสมและการจัด กิจกรรมมีกระบวนการฝึกฝนการเรียนการใช้ภาษาอังกฤษที่สนุกสนานช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนตลอดจนการจัดบรรยากาศ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างอิสระ โดยเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่น และเกิดทักษะการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้กิจกรรมมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับ ธีรลักษณ์ เอกนัยน์ (2548, น.61) ได้ทำวิจัย เรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารและเสริมสร้าง เจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน พบว่า ก่อนการจัดกิจกรรมได้ศึกษาหลักสูตรและแนวการสอน ตลอดจนการคัดเลือกสื่อและกิจกรรมที่น่าสนใจใช้เกมและเพลงที่เหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ทำให้นักเรียน สามารถพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษอย่างค่อยเป็นค่อยไป และดีขึ้นอย่างชัดเจน

2. ความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว และไม่ยากเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้เกมและเพลงในการกระตุ้นความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีการปฏิบัติกิจกรรมทั้งรูปแบบเดี่ยวและกลุ่มมีบทบาทสมมุติในการฝึกสนทนาโต้ตอบ และฝึกฟังจากสื่อที่หลากหลาย และแบ่งการเรียนรู้เป็นฐาน ในกิจกรรมแต่ละฐานมีการสอดแทรกการใช้สถานการณ์จริง จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับหทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ (2552, น.85) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เกม เพลง บทบาทสมมุติในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ครูคอยให้คำปรึกษาช่วยเหลือ กระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้น มีความสามารถในการเรียนรู้ดี ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นด้วย เช่นเดียวกับ เพ็ญภักดี สมจิตร และคณะ (2550, น.95) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสำรวจความต้องการในรูปแบบการจัดกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบทักษะที่ต้องการฝึกในกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ได้เสนอว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันกิจกรรมการจัดนอกห้องเรียนจึงเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการ เนื่องจากนักเรียนจะได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงทำให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพที่มี ซึ่งกิจกรรมคำยสามารถช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้สถานการณ์ทางภาษาทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมคำยภาษาอังกฤษในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ มีความหลากหลาย มีการจัดกิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้ และสอดแทรก เกม เพลง และบทบาทสมมุติ ตลอดจนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน มีการทำกิจกรรมกลุ่มที่ลดความสามารถของนักเรียนทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนวิทยากรการอบรมเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสอนทางภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ นิธิวดี โพธิจักร์ (2549, น.46) ได้ทำวิจัย เรื่อง การใช้กิจกรรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า การให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีความเท่าเทียมกันในขณะทำกิจกรรม ส่งเสริมความกล้า

แสดงออก ความคิดสร้างสรรค์ และการตัดสินใจด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และพึงพอใจกับการทำกิจกรรมทุกครั้ง เช่นเดียวกับสุริยา ต้นทอง (2549, น.33-35) ได้ทำวิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์รังสฤษฎ์) พบว่า การใช้เกมและเพลงในการจัดกิจกรรมต้องมีความสนุกสนาน ทำลายความสามารถและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน การเริ่มต้นกิจกรรมจากเรื่องง่าย ๆ เน้นการสร้างความคุ้นเคย ทำให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย ไม่เบื่อหน่าย และมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดกิจกรรมควรมีการยืดหยุ่นเวลา และปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น การพัก การเข้าฐาน หรือ การละลายพฤติกรรม อาจใช้เกมและเพลงมากกว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นฝึกทักษะ
2. วิทยากรและครูอาจช่วยให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนรู้ช้า เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ทันเพื่อน ๆ ในกลุ่ม และกระตุ้นให้เพื่อได้ช่วยเพื่อนเพื่อให้เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเด็กอ่อนในกลุ่ม
3. การเล่นเกมและเพลง ควรเล่นให้เหมาะสม ไม่น้อยจนเกิดความน่าเบื่อ หรือนักเรียนไม่สนใจเรียนเนื่องจากไม่มีกิจกรรมที่กระตุ้น หรือมากจนเกินไปจนไม่ได้เนื้อหาสาระการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับนักเรียนทุกระดับชั้น
2. ควรจัดกิจกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพร้อมกันทั้ง 4 ทักษะ ทำให้นักเรียนได้สื่อสารครบทุกทักษะ โดยใช้วิธีการและกิจกรรมอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โคมสีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญา ชัญม้นตา. (2552). ผลของการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีปัญญาพฤติกรรมที่มีต่อความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรไชยปราการ จำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. สงขลา: โครงการตำราวิชา ราชภัฏเฉลิมพระเกียรติสถาบันราชภัฏสงขลา.
- จันทร์เพ็ญ ยะไวทย์. (2540). แนวการประเมินผลการเรียนรู้ ในคำภาษาอังกฤษ สำหรับเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ประสพการณ์ เฉพาะตน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์
- จกกลณี ชุตินาเทวินทร์. (2544). การฝึกอบรมเชิงพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ทีเออีพีวี่ง.
- เจลีศวศรี พิบูลชล. (2535). การสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์.
- ชรีณี เดชจินดา. (2550). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริหารจัดการอุตสาหกรรม แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ชัยวัฒน์ วารี. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูชัย สมितिไกร. (2540). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร. กรุงเทพฯ: หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์ แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2544). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ชวลิต ชุกาแพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม: ทิวพี จำกัด.
- ซาร่า สุไลมาน. (2547). กิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชนกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฏเทพ พิทักษานรัตน์. (2542). เทคนิคการฝึกอบรมและพัฒนา. อุดรธานี: คณะวิทยาการ จัดการสถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- ณิรลักษณ์ เอกนัยน์. (2548). กิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด เพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้าง เจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณิรารวรรณ จิตตรีนิษฐ์. (2552). ผลการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อ การสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ทวีป อภิลิทธิ. (2551). เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทันทิวา สุรวัด. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและพูดและแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอน เพื่อการสื่อสารของคีย์ จอนห์สัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญา โทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ทัศนีย์ สิงห์เจริญ. (2543). ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน ไกลกังวล และ โรงเรียนประจักษ์นคราห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ต่อวิธีการเรียนการสอนทางไกล ผ่านดาวเทียม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชำระ บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธารณาการพิมพ์
- นิธิรวดี โพธิ์จักร. (2549). *การใช้กิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2551). *กิจกรรมนักเรียน*. สงขลา: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประดิษฐ์ แสงสุกาว. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับผู้ทำงานในธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). *เอกสารการศึกษาค้นคว้าวิจัย*. กรุงเทพฯ: วิชาภาคเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปราโมทย์ จันทร์เรือง. (2552). *หลักการและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร*. ลพบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: เจริญกิจ.
- พระมหาไค ไชยฤาชา. (2556). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- พิษณุ ฟองศรี. (2549). *วิจัยทางการศึกษา “แนวคิดทฤษฎี”*. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.
- เพ็ญภักดิ์ สมจิตร และคณะ. (2550). *การสำรวจความต้องการในรูปแบบการจัดกิจกรรมคำ ภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบทักษะที่ต้องการฝึกในกิจกรรมคำภาษาอังกฤษระหว่าง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พาร่า สุไลมาน. (2547). *กิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชนกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มยุรี สุขวิวัฒน์และคณะ. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ขงยุทธ เกษสาคร. (2551). *ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ปิ่นนครินทร์.

- ยุทธ พยัณวิเชียร. (2542). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: พิงเนส พรินติ้ง เซ็นเตอร์.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2551). *สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่2). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
- เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2543). *วันอันเตรด แลงแควดเกมส์ (One Hundred Language Games)*.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วารารณณ์ คำจำง. (2550). *การพัฒนาการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมค่าย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วิจิตร อาวะกุล. (2546 ก). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่4). กอพลินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิวณิช. (2544). *การพัฒนาหลักสูตรสถานต่อที่ท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์
คิสคัพเวอร์.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวง
มหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริญา ตระกลสุ. (2541). *แนวการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ*. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ประสานมิตร.
- ศิริพันธ์ โรจนตมะ. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษและการสร้างเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน*. สารนิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ประสานมิตร.
- ศิริยา คณิวรานนท์. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา
เพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน*. สารนิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ประสานมิตร.
- สายฝน ทรงเสียงไชย. (2544). *การศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมและเกมส์ภาษาระดับประถมศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญ
ศึกษา*. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ประสานมิตร.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมค่าย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุปราณี ศรีนัตถภิมุข. (2547). *การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุริยา ต้นทอง. (2549). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์ รังสฤษฎ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- สุพล ฉุนแสนดี. (มปป). *ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike).* สืบค้น 28 มีนาคม 2558, จาก <https://sites.google.com/site/supoldee/thxn-dit>
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2531). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพันธ์ กุศลสง. (2539). *การเปรียบเทียบความสามารถและทัศนคติในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติประกอบการจัด กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือครู.* วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน มัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ: ประจักษ์.
- สมคิด บางโม. (2553). *เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม.* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมนึก กัททิษณี (2540). *การฝึกอบรม.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.ท
- หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ. (2552). *การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.* วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- อาริน สะอีดี และสุรียา สุไลมาน. (2551). “การประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์*, 4(1), 56-81
- Armstrong, D.G. (1989). *Developing and Documenting the Curriculum* . Needham Heights, Mass : Allyn and Bacon
- Beauchamp, G.A. (1981). *Curriculum Theory.* Illinois: F.E. Peacock Publisher.
- Brucato, R. (2005). *Italian Summer Camp curriculum development.* Retrieved November 20 2016, From <http://oro.open.ac.uk/view/year/2006.default.html>
- Goldstein, I. L. (1993). *Training in organizations: Need assessment development and evaluation (3rd ed.).* Pacific Grove, CA: Brooks/ Cole.

- Good, C.V. (1973). *Diction of education*. New york: McGraw-Hill.
- Krashen, SD. (1983). *Principle and practice in second Language Acquisition*.
Pergamon Press.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Combridge : Combridge
- Mountford, A. (1986). *Teaching and Learning English in Thailand. Some Problems and Remedies PASSA 16 (December) : 3.*
- Nadler. (1989). *Corporate Human Resource Development*. New York : Van. Nostrand Reinhold Company.
- Onstein, A. C. & Hunkins, F.P. (2004). *Curriculum: foundations, principles, and issues*. Boston: Pearson Edacation.
- Parrot, M. (1993). *Tasks for Language Teacher,*” In *A Resource Book for training and development*. London: Cambridge University Press.
- Pierce, Lorrain V. (1988). *Teaching Strategies for Developing Oral Language skill*
- Richards, Jack C. (1990). *The Language Teaching Matrix*. New York: Cambridge University Press.
- Samuels, J. (1987). “*Factors that Influence Listening and reading Comprehension Inside and Outside the head Factors.*” In *Comprehension Oral and written Language*. San Diego Academic Press.
- Saylor, J.G, & Alexander, W.M. (1974). *Planning Curriculum for Schools*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Searle, JR. (1978). *Speech Acts*. Cambridge University Press
- Shumin, K. (1997). “*Developing Adult EFL Students’ Speaking Abilities,*” *Forum*. (online) 35(3) : 8. Retrieved 20 พฤศจิกายน 2559. From <http://exchanges.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm>:
- Taba, H. (1962). *Curriculum development Theory and practice*. New york: Harcourt Brace and world.
- Truelove, S. (1992). *Handbook of Training and Development*. Oxford : Blackwell. U.S. Aircraft.
- Tyler, Ralph W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicaco: University Underwood, Mary. (1993). *Teaching Listening*. New York: Longman.

- Wighting, M.J., Nisbet. (2005). *Exploring a Summer English Language Camp, Experience in China: A descriptive Case Study. Asian EFL Journal. Volume7. Issue4.*
- Wright, Betteridge & Buckby. (1999). *Games for Language 13rd Learning.* New York: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข

หลักสูตรฝึกอบรมถ่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

หลักสูตรฝึกอบรม

เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง
และพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล

หลักสูตรเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

คำนำ

หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมคำภาษาอังกฤษ เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม ซึ่งหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นความรู้ ความเข้าใจ แสดงความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด และเป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยมีความมุ่งมั่นเพื่อ มาใช้ประกอบการฝึกอบรมได้ลงมือปฏิบัติ ทำงานร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุภาภรณ์ หนูเมือง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา สุวรรณศรี กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาในการแก้ไข รวมทั้งให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผลงานเพื่อให้หลักสูตรเล่มนี้สมบูรณ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในหลักสูตรฝึกอบรมนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้นำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนทางด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในสถานศึกษาต่อไป

ณมลพร นพอมรไพศาล

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความสำคัญและความเป็นมา.....	1
หลักการของหลักสูตร.....	2
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....	2
โครงสร้างเนื้อหาหลักสูตร.....	3
แนวทางการดำเนินกิจกรรม.....	8
สื่อและแหล่งเรียนรู้.....	8
การวัดและประเมินผล.....	8
เกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรม.....	9
ภาคผนวก.....	10
กำหนดการฝึกอบรม.....	12
แผนการจัดการเรียนรู้.....	17

หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ

ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น การเรียนรู้และเข้าใจภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ

วิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศวิชาหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและได้กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีความคาดหวังว่าให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.221) แม้ว่ากระทรวงศึกษาได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากการศึกษาของประเทศไทยได้พบอุปสรรค ปัญหาต่างๆมากมาย เช่น ตัวครู นักเรียน หลักสูตร และวิธีการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผู้เรียนมีคุณภาพตามที่คาดหวัง ครูผู้สอนจึงต้องใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ การจัดค่ายภาษาอังกฤษ (English camp) เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือบทบาทสมมติ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว

จากความสำคัญผู้ฝึกอบรมได้เล็งเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในปัจจุบันได้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จัด

ขึ้นในเฉพาะห้องเรียนนั้น ไม่เพียงพอต่อการเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดเตรียมประสบการณ์ นอกชั้นเรียนให้เกิดแก่ผู้เรียนด้วย เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ และความรู้ใหม่ๆซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทำกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ และทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น กิจกรรมที่จะสามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดแก่ผู้เรียน ได้กิจกรรมหนึ่งก็คือ กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ การจัดค่ายภาษาอังกฤษ English camp เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือบทบาทสมมติ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นความรู้ ความเข้าใจ แสดงความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
2. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด
3. เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมาย

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และประโยคที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. พัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
3. มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรการฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม จังหวัดแพร่

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม มีรายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรมีดังนี้

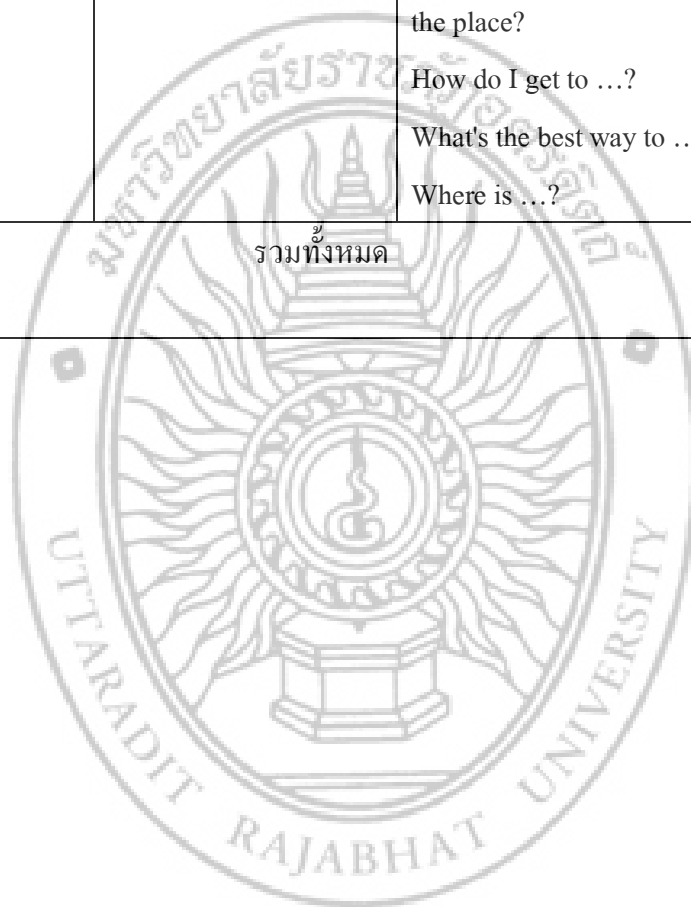
หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
ทดสอบก่อนเรียน	สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	เนื้อหาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตาม หลักสูตรโดยใช้ข้อสอบก่อนเรียน	
1. Local Food of Long District Phrae Province	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภท ต่างๆ และแสดงความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและ การเขียน	1. Vocabulary : Healthy food: Rice noodle, sticky rice, chili sauce, Northern style chili dip, Streaky pork with crispy crackling, Hang-le curry, Spicy minced beef, Spicy minced pork, Ingredients: meat, egg, pork, chicken, onion, garlic, salt, fish salt, chili powder, pepper, sugar, lime juice, vegetable oil. Junk food: snack, candy, hotdog, cake, cookies, burger, French fries Herbal drink: lemon juice, orange juice, tomatoes juice, coconut juice, lemongrass juice, rosella juice, blue pea vine juice	4 ชม.

หน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
		<p>Function : speaking and listening giving definition, giving information about food and drink.</p> <p>3. Structure: Wh-question</p> <p>What is this? What is that? What are these? What are those? What is it? What food do you like to eat?</p>	
<p>2. The Weather in Long District</p>	<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน</p>	<p>1. Vocabulary: Season: cold season, rainy season, hot season, autumn, spring. Weather: rain – rainy, sun – sunny, wind – windy, cloud – cloudy, fog – foggy cool, hot, warm.</p> <p>2. Function : speaking and listening, asking and giving information about weather</p> <p>3. Structure: What's it like out side? How's the weather? What's the weather like? What's the temperature? What's the weather forecast?</p>	

หน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
3. Be Healthy	สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภท ต่างๆ และแสดงความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและ การเขียน	1. Vocabulary : Sickness : headache, toothache, backache, stomachache, earache, fever, cold, nauseous, cough, a runny nose, rash. Medicines: eye drops, cream, syringe, syrup, bandage, dose (of medicine), drugs, shot / injection (give some an injection), medicine, pain- killer, pill, plaster tablet, tranquilizer Health advice: Exercise regularly. Eat healthy food. Brush your teeth regularly. Sleep early. Take medical. Relax. Go on a diet. 2. Function : speaking and listening, asking and giving information about sickness and feeling, 3. Structure: What's the matter? What's the problem? How are you feeling? I have (got)..I feel...	4 ชม.

หน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
<p>4. The Famous Places in Long District, Phrae Province</p>	<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน</p>	<p>1. Vocabulary :</p> <p>Tourism places: Stone Maharach Park, Pratatesridonkam Temple, The homespunvillage, Luang fattig, Arawon cave, Pha-kong Park.</p> <p>Directions:go straight on, turn back, go back, turn left/right, go along ..., cross ...,take the first/second road on the left/right, It's on the left/right. straight on, opposite, near, next to, between, at the end of ..., on/at the corner, behind, in front of, (just) around the corner, traffic lights, crossroads, junction, signpost</p> <p>2. Function : speaking and listening, asking and giving information about place asking and giving direction about places</p>	4 ชม

หน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
4. The Famous Places in Long District, Phrae Province (ต่อ)		3. Structure: Do you know this place? Have you ever been to.....? Was it fun? What do you like about the place? How do I get to ...? What's the best way to ...? Where is ...?	
รวมทั้งหมด			16 ชม.

เนื้อหา

1. หน่วยที่ 1 Local Food of Long District Phrae Province
  - healthy food
  - ingredients
  - junk food
  - herbal drink
2. หน่วยที่ 2 The Weather in Long District
  - season
  - temperature
  - weather
  - types of Wind
3. หน่วยที่ 3 Be healthy
  - sickness
  - medicine
  - health advice
  - How to make healthy?
4. หน่วยที่ 4 The Famous Places in Long District, Phrae Province
  - tourism places
  - directions

ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม

ใช้เวลาในการฝึกอบรมทั้งหมด 16 ชั่วโมง

แนวดำเนินการจัดกิจกรรม

แนวดำเนินการจัดกิจกรรมในหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษ คำ เป็นรูปแบบของกิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนรู้ในห้องเรียน มีการปฏิบัติกิจกรรมทั้งรูปแบบเดี่ยวและกลุ่ม มีการใช้เกม เพลง และการใช้บทบาทสมมุติในการทำกิจกรรม ฝึกการสนทนาโต้ตอบ และฝึกฟังและพูดจากสื่อที่หลากหลาย และมีการดำเนินกิจกรรมเป็นฐาน มีการสับเปลี่ยนฐานไปเรื่อย ๆ ตามเวลาที่กำหนด จนครบทุกฐาน

สื่อการเรียนรู้

1. เพลงและเกม
2. ใบความรู้ และใบงาน
3. กระดาษ สี ปากกา ฯลฯ
4. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
5. สื่อของจริง
6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และประโยคที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. ประเมินความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
3. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรการฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

เครื่องมือการวัดผล

1. แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม
2. แบบประเมินผลงาน แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและพูด
3. แบบประเมินความพึงพอใจ

เกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรม

1. การวัดผลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และประโยคที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75
2. การวัดผลด้านความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75
3. ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านไผ่ล้อม อยู่ในระดับดี

กำหนดการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

.....
Day 1

Time	Activities	Staff
06.30-07.00	Registration	Mrs. Darika Chawesak
07.00-07.30	1. Ice breaking activity 2. Play game and sing a song 3. Opening ceremony and introduction	1. Miss.Namolporn 2. Mr. Teerawat 3. Mr.Thananon 4. Miss. Nipaporn
07.30-08.00	pretest	Mrs. Darika Chawesak
08.00-10.00	1. Make groups 2. Sing a song 3. Listen and speak vocabulary About Local food of Long district 4. Play game 5. Learn the sentences about Local food of Long district	1. Miss.Namolporn 2. Mr. Teerawat 3. Mr.Thananon 4. Miss. Nipaporn
10.00-10.10	Relax time	Mrs. Darika Chawesak
10.00-12.00	1. Learning at the station 1-4 1.1 Play game	1. Miss.Namolporn Nopamonpaisan

Day 1 (ต่อ)

Time	Activities	Staff
	1.2 Learn vocabulary and sentences	2. Mr. Teerawat
	1.3 Role play	Moon-ngen
	1.4 worksheets	
	2. Mapp wrap up activity	3. Mr.Thananon Srikam
	3. Present the mapping	4. Miss. Nipaporn
	4. Conclusion the lesson	Techai
	5. Evaluation	
13.00-15.00	1. Make a new group	1. Miss.Namolporn
	2. Sing a song and playing game	Nopamonpaisan
	3. Listen and speak vocabulary about The Weather in Long District	2. Mr. Teerawat Moon-ngen
	4. Learn the sentences about The Weather in Long District	3. Mr.Thananon Srikam 4. Miss. Nipaporn Techai
15.00-15.10	Relax time	Mrs. Darika Chawesak
15.00-17.00	1. Learn at the station 1-4	1. Miss.Namolporn
	1.1 Play game	Nopamonpaisan
	1.2 Learn vocabulary and sentences	2. Mr. Teerawat
	1.3 Role play	Moon-ngen
	1.4 Worksheets about The Weather in Long District	3. Mr.Thananon Srikam 4. Miss. Nipaporn
	2. Mapping	Techai
	3. Present the mapping	
	4. Conclusion the lesson	

Day 2

Time	Activities	Staff
	5. Evaluation	
7.30-9.30	1. Make a new group 2. Sing a song and play game 3. Listen and speak vocabulary about be healthy 4. Learn the sentences about be healthy	1. Miss.Namolporn Nopamonpaisan 2. Mr. Teerawat Moon-ngen 3. Mr.Thananon Srikam 4. Miss. Nipaporn Techai
9.30-9.40	Relax time	1. Miss.Namolporn Nopamonpaisan
9.40-11.30	1. Learn at the station 1-4 1.1 Play game 1.2 Learn vocabulary and sentences 1.3 Role play 1.4 Worksheets about be healthy 2. Mapping wrap up activity 3. Present the mapping 4. Conclusion the lesson 5. Evaluation	1. Miss.Namolporn Nopamonpaisan 2. Mr. Teerawat Moon-ngen 3. Mr.Thananon Srikam 4. Miss. Nipaporn Techai
12.30-14.30	1. Make a new group 2. Sing a song and playing game 3. Listen and speaking vocabulary about The famous places in Long District, Phrae Province	1. Miss.Namonporn Nopamonpaisan 2. Mr. Teerawat Moon-ngen 3. Mr.Thananon Srikam 4. Miss. Nipaporn Techai

Day 2 (ต่อ)

Time	Activities	Staff
	4. Learn the sentences about The Famous Places in Long District, Phrae Province	
14.40-16.30	1. Learn at the station 1-4 1.1 Play game 1.2 Learn vocabularies and sentences 1.3 Role play 1.4 Worksheets about The famous places in Long District, Phrae Province 2. Mapping for wrap up activity 3. Presentation after finish working 4. Conclusion the lesson 5. Evaluation	1. Miss.Namonporn Nopamonpaisan 2. Mr. Teerawat Moon-ngen 3. Mr.Thananon Srikam 4. Miss. Nipaporn Techai
16.30-17.00	posttest	Mrs. Darika Chawesak
17.00-17.30	close ceremony	1. Miss.Namolporn Nopamonpaisan 2. Mr. Teerawat Moon-ngen 3. Mr.Thananon Srikam 4. Miss. Nipaporn Techai 5. Mrs. Darika Chawesak

แผนการอบรมที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Local Food of Long District Phrae Province

เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

อาหารและเครื่องดื่มเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะชนชาติใดย่อมมีอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีชื่อเรียกที่หลากหลาย วิธีการทำที่แตกต่างกัน ดังนั้นการฟังและการพูดเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ผ่านกิจกรรมการสนทนา กิจกรรมบทบาทสมมุติ และการใช้สื่อต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจคำศัพท์ และประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษได้

จุดประสงค์

1. บอกความหมายคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ Local Food of Long District Phrae Province ได้
2. ฟังและการพูดคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ Local Food of Long District Phrae Province ได้
3. แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับ Local Food of Long District Phrae Province อย่างมีเหตุผลได้

เนื้อหา

1. vocabularies : food vegetable ingredients fruits drinks
2. Function : speaking and listening, giving definition, giving information about food and drink.
3. Structure: Wh-question ; What is this? What is that? What are these?
What are those? What is it? What food do you like to eat?
Verb to do: Do/does

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นกระตุ้นความสนใจ

- 1.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ข้อสอบก่อนการอบรมจำนวน 40 ข้อ เวลา 30 นาที
- 1.2 ผู้เข้ารับการอบรมฟังและอ่านเพลง banana Dance

peel banana, peel, peel banana (move to left)

peel banana, peel, peel banana (move to the right)

bananas to the left (circle arms to the left)

bananas to the right (circle arms to the right)

peel it down the middle and (uh) take a bite (grab and pull from out in front of you)

go bananas, go, go bananas (do a sort of dance in a small circle, look like a fool)

1.3 จากนั้นผู้เข้ารับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าประกอบ จากนั้นฝึกการทักทาย และถามตอบทุกข์สุขด้วยภาษาอังกฤษ

2. ชั้นจัดการเรียนรู้

2.1 ทบทวน คำศัพท์ เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยการถาม-ตอบ What's this ? What's that ? It's a/an..... It is some..... โดยใช้สื่อของจริง, บัตรภาพ, บัตรคำศัพท์, แถบประโยค

2.2 ผู้เข้ารับการอบรมฝึกพูดตามวิทยากร 2-3 ครั้ง โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ดังนี้

What are these? They are .....

What are those? They are .....

Do you like.....? Yes, I do./ No, I don't.

Does she like.....? Yes, she does./No, she doesn't.

2.3 วิทยากรนำนักเรียนเล่นเกมลูกบอลวิเศษ โดยมีวิธีการเล่น คือ ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม และส่งบอลให้เพื่อนที่นั่งถัดจากตนเอง โดยต้องโยนขึ้น 1 ครั้งก่อนส่ง ซึ่งจะมีเสียงเพลงบรรเลงประกอบ และหากเสียงเพลงหยุดลง ลูกบอลอยู่ที่ใครจะต้องถูกคัดออกจากวงกลม และมาอ่านแถบประโยคให้เพื่อนคนใดคนหนึ่งฟัง และเพื่อนนั้นจะต้องตอบคำถามนั้นทันที

3. ขั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยใช้ผลการทดสอบก่อนเรียนเป็นคะแนนในการจัดกลุ่มนักเรียน จากนั้นให้นักเรียนได้แบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาตามฐานต่าง ๆ เป็นวงจร โดยบันทึกความรู้ที่ได้รับในใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Local Food of Long District Phrae Province เป็นรายบุคคล ใช้เวลาฐานละ 10 นาที ดังนี้ ฐานที่ 1 Healthy food: ฐานที่ 2 ingredient ฐานที่ 3 junk food และ ฐานที่ 4 herbal drink โดยแต่ละฐานมีกิจกรรมดังนี้

3.2.1 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้นักเรียนได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษา และฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ เป็นคำพ้องเสียง และนักเรียนบันทึกลงในแบบฝึกประจำฐานด้วย

3.2.2 ฝึกการพูด/สนทนา โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ประโยค Wh-question และ verb to do โดยการถามตอบ ฐานละ 1-2 ประโยค ให้นักเรียนได้ฝึกฟังและพูดโต้ตอบกับเพื่อน และให้นักเรียนบันทึกลงในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้

3.2.3 เล่นเกมประจำฐานการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยคและเป็นการทบทวนความรู้จากที่ได้เรียนอีกครั้ง

3.2.4 กิจกรรมประจำฐานการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ชิ้นงาน
1	Healthy food: Rice noodle, sticky rice, chilli sauce, Northem style chilli dip, Streaky pork with crispy crackling, Hang-le curry, Spicy minced beef, Spicy minced pork,	A: What is your favorite food? B: My favorite food is	เกม ปิดตาแต่งหน้า โดยให้เพื่อนที่บอก ความหมายของศัพท์ ผิดบ่อยที่สุดจะต้องถูก แต่งหน้าโดยสมาชิก ในกลุ่ม 1 ปิดตาและ แต่งหน้าให้เพื่อน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ อุปกรณ์แต่งหน้า ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ชิ้นงาน
2	Ingredients: meat, egg, pork, chicken, onion, garlic, salt, fish salt, chilli powder, peper, sugar, lime juice, vegetable oil.	A: What is this? B: It is ..... A: What is that? B: It is	เกมสถิติป้อนคำ ในกลุ่มจะแบ่ง ออกเป็นสองทีม แข่ง กันส่งคำศัพท์ด้วย หลอดดูดน้ำ ที่มีหนัง ยางรัดคำศัพท์ไว้ ให้ คนสุดท้ายเปิดอ่านและ บอกความหมายของ คำนั้นจะเป็นฝ่ายได้ คะแนนพิเศษ 1 คะแนน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ หลอดและยางรัด ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
3	Junk food: snack, candy, hotdog, cake, cookies, burger, French fries.	A: What are these? B: They are..... A: What are those? B: They are.....	เกมกระซิบ โดยให้นักเรียนคนแรก อ่านประโยคที่วิทยากร แสดงและกระซิบบอก เพื่อนทีละคน ให้แต่ละ กลุ่มแข่งกัน คน สุดท้ายของกลุ่มจะต้อง ออกมาบอกประโยค นั้นให้เพื่อนทุกคนฟัง	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
4	Herbal drink: lemon juice, orange juice, tomatoes juice, coconut juice, lemongrass juice, rosella juice, blue pea vine juice.	A: Do you like (to).....? B: Yes,..... A: Does she like..? B: No,.....	เกมบ้ำใบ้ ให้ตัวแทนของแต่ละ กลุ่มออกมาอ่าน ประโยคและใบ้คำให้ เพื่อนทั้งหมดดูและ บอกว่าคืออะไร กลุ่ม ไหนสามารถบอกได้ ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

4. ขั้นสรรค์สร้างผลงาน

4.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนผังความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

4.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเป็นภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้น่าสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

5. ขั้นประสานความเข้าใจ

5.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานของตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะวิทยากรเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของนักเรียน จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง banana และเกม ลูกบอลวิเศษ เกมปิดตาแต่งหน้าเพื่อน เกมสาธิตกาบ้อนคำ เกมกระซิบบ เกมบ้ำบ๊
2. แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 1
3. กระดาษ สี ปากกา ฯลฯ
4. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
5. สื่อของจริง
6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม
7. ฐานการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมาย คำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ Local Food of Long District Phrae Province ได้	ตรวจแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	ทำแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้ถูกต้อง ร้อยละ 80

2. ฟังคำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับ Local Food of Long District Phrae Province ได้	ประเมินความสามารถด้าน การฟังและการพูด	แบบประเมิน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด	มีคะแนน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด ในระดับ ดี ขึ้นไป
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ Local Food of Long District Phrae Province ได้	ประเมินความสามารถด้าน การฟังและการพูด	แบบประเมิน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด	มีคะแนน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด ในระดับ ดี ขึ้นไป
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมุ่งมั่นในการ ทำงาน	สังเกตการร่วมกิจกรรม	แบบสังเกตการร่วม กิจกรรม	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน ระดับ “ดี”

แบบฝึกหัดกิจกรรมการฝึกอบรมหน่วยที่ 1

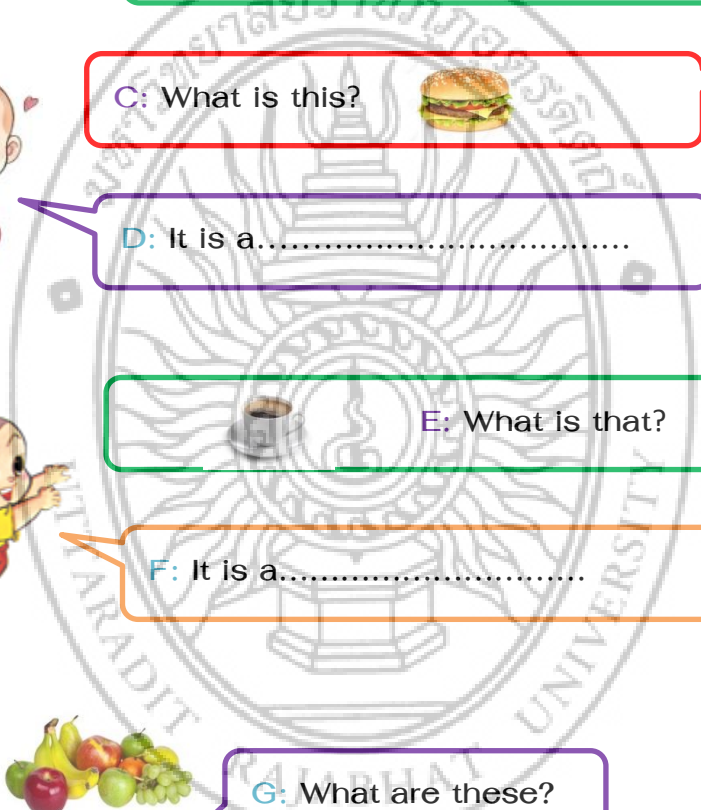
ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังและเขียนความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1	Rice noodle	→	
2	stlcky rice	→	
3	chilli sauce	→	
4	Streaky pork with crispy crackling	→	
5	Spicy minced pork	→	
6	fish salt	→	
7	chilli powder	→	
8	peper	→	
9	Vegetable oil	→	
10	lime juice	→	
11	snack	→	
12	candy	→	
13	hot dog	→	
14	cake	→	
15	cookies	→	
16	lemon juice	→	
17	orange juice	→	
18	coconut juice	→	
19	tomatoes juice	→	
20	lemongrass juice	→	

□

แบบฝึกหัดกิจกรรมการฝึกอบรมหน่วยที่ 1

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้ และฝึกสนทนาถามตอบกับเพื่อนเป็นคู่

A: What is your favorite food?

B: My favorite food is .....

C: What is this?

D: It is a.....

E: What is that?

F: It is a.....

G: What are these?

H: .....are.....

F: Do you like junk food?

E: Yes,.....Oh, sorry! No.....

แบบฝึกหัดกิจกรรมการฝึกอบรมหน่วยที่ 1
ตอนที่ 3 คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากรูปภาพต่อไปนี้

This is.....

These are.....

A: .....

B: .....

A: .....

B: .....

เฉลย แบบฝึกหัดกิจกรรมการฝึกอบรมหน่วยที่ 1

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังและเขียนความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

food	➔ อาหาร	soft drink	➔ น้ำอัดลม
breakfast	➔ อาหารเช้า	ice	➔ น้ำแข็ง
diner	➔ อาหารค่ำ	lemonade	➔ น้ำมะนาว
cereal	➔ ธัญพืช	coffee	➔ กาแฟ
sausage	➔ ไส้กรอก	beer	➔ เบียร์
fruits	➔ ผลไม้	orange juice	➔ น้ำส้ม
vegetable	➔ ผัก	milkshake	➔ นมปั่น
hamburger	➔ แฮมเบอร์เกอร์	tea	➔ ชา
onion	➔ หัวหอม	water	➔ น้ำเปล่า
salad	➔ สลัด	alcohol	➔ เหล้า/สุรา

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้ และฝึกสนทนาถามตอบกับเพื่อนเป็นคู่

A: What is your favorite food?

B: My favorite food is **ซี้อาหาร**

C: What is this?

D: It is a **hamburger**.

E: What is that?

F: It is a **cup of coffee**.

G: What are these?

H: They are **fruits**.

F: Do you like junk food?

E: Yes, I **do**. / Oh, sorry! No, I **don't**.

ตอนที่ 3 คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากรูปภาพต่อไปนี้

This is **omelet**

These are **junk food/sweet/snack**

แนวการตอบ ใช้ประโยค wh-question/verb to do ประโยคความเต็มวสอดคล้องกับรูปภาพ

A: ..... What is this?.....?

B: ..... It is omelet.....

A: ..... What are these?.....?

B: ..... They are junk food .....

แผนการอบรมที่ 2

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง The Weather in Long District

เวลา 4 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระสำคัญ

สภาพอากาศของอำเภอทอง จังหวัดแพร่ มีทั้งหมด 3 ฤดูกาล คือ ฤดูฝน ฤดูหนาวและฤดูร้อน นอกจากนี้ยังมีอุณหภูมิที่แปรปรวนตามสภาพอากาศ เนื่องด้วยสภาพปัญหาโลกร้อน ประกอบกับสภาพพื้นที่โดยรวมเป็นป่าไม้ จึงอาจมีสภาพอากาศที่ร้อนแตกต่างจากเมืองหลวง การให้นักเรียนได้ฝึกฟัง คำศัพท์ และประโยคเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถสื่อสารผ่านการพูดได้ถูกต้อง เช่น การพูดออกเสียงคำศัพท์ หรือการพูดบอกเล่าสภาพอากาศในชุมชนของตนเองและใกล้เคียง เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ตระหนักเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมุ่งมั่นในการทำงาน

จุดประสงค์

1. บอกความหมายคำศัพท์และแต่ง ประโยคเกี่ยวกับ The Weather in Long District ได้
2. ฟังคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ The Weather in Long District ได้
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ The Weather in Long District ได้
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

1. vocabulary : **Season:** Cold season, rainy season, hot season, autumn, spring.

Weather: rain – rainy, sun – sunny, wind – windy, cloud – cloudy, fog – foggy
cool, hot, warm.

Clear or Cloudy: bright, sunny, clear, fine, partially cloudy, cloudy, overcast, gloomy, mist / misty ,Haze / hazy

Types of Rain: damp, drizzle, shower, rain, downpour, pour, torrential rain, flood

Cold stuff: hail, hailstones, snow, snowflake, sleet, blizzard

Types of Wind: breeze, blustery, windy, gale, Hurricane/cyclone/typhoon.

Temperature: 28°C (or more) – Hot 15 to 28°C – Warm 10 to 15°C - Cool 5 to 10°C – Chilly 0 to 5°C – Cold 0°C (or less) - Freezing

2. Function : Speaking and listening, giving definition, giving information about food and drink.

3. Structure: Wh-question ; What's it like out (side)?

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

Answer:

It is + adjective = A description of the weather

It is sunny today.

It's hot and humid today.

It's a nice day today.

It is a + adjective + day (or morning/afternoon/night)

It's a fine day.

It's a windy afternoon.

It is + verb-ing = This type of weather is happening now.

It's drizzling outside.

It's snowing.

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นกระตุ้นความสนใจ

- 1.1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยการทักทายกันด้วยประโยค How do you do? Very well, thanks.
- 1.2 ผู้เข้ารับการอบรมฟังและอ่านเพลง English camp

เพลง English camp

When English camp goes marching in,
 When English camp goes marching in,
 Oh, lord you want to be in the number,
 When English camp goes marching in,

- 1.3 จากนั้นผู้เข้ารับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าประกอบ โดยดูแบบอย่างจากครูก่อน จากนั้นให้นักเรียนได้ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงด้วยตนเอง

2. ชั้นจัดการเรียนรู้

- 2.1 ทบทวน คำศัพท์ เกี่ยวกับสภาพอากาศโดยการใช้สื่อของจริง, บัตรภาพ, บัตรคำศัพท์, แแถบประโยค

- 2.2 นักเรียนฝึกอ่านประโยคตามครู 2-3 ครั้ง โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ดังนี้

What's it like out side?

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

- 2.3 ครูนำนักเรียนเล่นเกมลูกบอลวิเศษอีกครั้ง โดยมีวิธีการเล่น คือ ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม และส่งบอลให้เพื่อนที่นั่งถัดจากตนเอง โดยต้องโยนขึ้น 1 ครั้งก่อนส่ง ซึ่งจะมีเสียงเพลงบรรเลงประกอบ และหากเสียงเพลงหยุดลง ลูกบอลอยู่ที่ใครจะต้องถูกคัดออกจากวงกลม และมาอ่านคำศัพท์ 1 คำ พร้อมบอกความหมายให้ชัดเจน

3. ขั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 นักเรียนแบ่งกลุ่มใหม่ต่างจากช่วงเช้า ตามความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยใช้ผลการทดสอบก่อนเรียนเป็นคะแนนในการจัดกลุ่มนักเรียน จากนั้นให้นักเรียนได้แบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาตามฐานต่าง ๆ เป็นวงจร โดยบันทึกความรู้ที่ได้รับในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2 เป็นรายบุคคล ใช้เวลาฐานละ 10 นาที ดังนี้ ฐานที่ 1 season ฐานที่ 2 temperature ฐานที่ 3 weather และฐานที่ 4 types of wind โดยแต่ละฐานมีกิจกรรมดังนี้

3.2.1 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้นักเรียนได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษา และฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ เป็นคำพ้องเสียง และนักเรียนบันทึกลงในแบบฝึกประจำฐานด้วย

3.2.2 ฝึกการพูด/สนทนา โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ประโยค Wh-question โดยการถามตอบ ฐานละ 1-2 ประโยค ให้นักเรียนได้ฝึกฟังและพูดโต้ตอบกับเพื่อน และให้นักเรียนบันทึกลงในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้

3.2.3 เล่นเกมประจำฐานการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยคและเป็นการทบทวนความรู้จากที่ได้เรียนอีกครั้ง

3.2.4 กิจกรรมประจำฐานการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ฐาน นที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ชิ้นงาน
1	Season: Cold season, rainy season, hot season, autumn, spring.	A: What's it like out (side)? B: It is sunny today. A: How's the weather? B: It is rainy today.	เกม ขนน้ำ ให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม แข่งกันขนน้ำใส่อ่าง ให้ได้เยอะที่สุดโดยใช้ฝา ขวดน้ำอัดลม จากนั้นให้นักเรียนอ่าน คำศัพท์ที่อยู่ในรายการจาก ครูที่ดูแลต้นน้ำและ นำ คำศัพท์ไปเขียนบนกระดาน ให้ถูกต้องและมากที่สุด	สื่อ กระดาน บัตรคำ ฝาขวดน้ำอัดลม กะละมัง ปากกา ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
	Types of Rain: damp, drizzle, shower, rain, downpour, pour, torrential rain, flood			

ฐาน ที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ชิ้นงาน
2	temperature: hot, warm cool, chilly cold, freezing Cold stuff: hail, hailstones, snow, snowflake, sleet, blizzard	A: What was the temperature yesterday? B: It was warm yesterday. A: What's the temperature to day? B: It is chilly today. A: What's the temperature tomorrow? B: It will be cold tomorrow.	เกมวิ่งพลัดบิงโกคำศัพท์ แบ่งนักเรียนออกเป็นสอง กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แข่งกันวิ่งพลัดโยนผ้าสีที่ ต่างกันลงในตาราง บิงโกที่เขียนลงบนพื้น กลุ่มไหนที่บิงโกก่อนจะ ชนะและสามารถเลือกพูด คำศัพท์หนึ่งคำพร้อมบอก ความหมายถูกต้องจะได้ 1 คะแนน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ ผ้าสีแดง สีเขียว ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้หน่วย ที่ 2
3	Weather Cloudy: bright, sunny, clear, fine, partially cloudy, cloudy, overcast, gloomy, mist / misty ,Haze / hazy Weather: rain – rainy, sun – sunny, wind – windy, cloud – cloudy, fog – foggy cool, hot, warm.	A: What's the weather like? B: It's a windy afternoon. A: What's the weather in your home town? B: It's.....	เกม Basketball: เป็นเกมให้ นักเรียน โยนบอลลงตะกร้า จะ เป็นถึงชนะ กลอง หรืออะไรก็ได้ เริ่มต้นด้วยการถามคำถาม นักเรียนคนที่ 1 นักเรียนที่ตอบ ถูกต้องได้ โยนบอลลงตะกร้า หากโยนลงนักเรียนได้ 2 คะแนน แต่หากบอลโดน ตะกร้าแต่ไม่ลงนักเรียนได้ 1 คะแนน คนที่ได้คะแนนสูง ที่สุดคือผู้ชนะ เกมนี้จะเล่น เดี่ยวหรือเล่นเป็นทีมก็ได้	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ตะกร้า ลูกบาส ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

ฐาน ที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ชิ้นงาน
4	Types of Wind: breeze, blustery, windy, gale, Hurricane/ cyclone/ typhoon.	A: What's the weather forecast? B: It's snowing. A: what kind of weather do you like? B: I like.....	เกม Word Chain: ให้นักเรียนนั่งเป็นรูปวงกลม กับครู ครูพูดคำหรือประโยคออกมา นักเรียนคนที่นั่งถัดไปพูดตามและเพิ่มคำใหม่เข้าไปหนึ่งคำ นักเรียนคนที่สองพูดตามทั้งสองคำและเพิ่มคำใหม่เข้าไปอีกหนึ่งคำ เล่นไปเรื่อยๆ จนครบรอบหรือจนกว่าคำจะมีมากจนจำไม่ได้แล้ว	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

4. ชั้นสรรค์สร้างผลงาน

4.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนภูมิความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

4.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเป็นภาษาอังกฤษโดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้นำสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

5. ชั้นประสานความเข้าใจ

5.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานของตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะครูเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของนักเรียน จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่ครูถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง English camp และเกม ลูกบอลวิเศษ เกมขนน้ำ เกมวิ่งพลัดบิง โกคำศัพท์
เกม basketball เกม word chain

2. แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2
3. กระดาษ สี ปากกา ฯลฯ
4. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
5. สื่อของจริง
6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม
7. ฐานการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมาย คำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ The Weather in Long District ได้	ตรวจแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	ทำแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้ถูกต้อง ร้อยละ 80
2. ฟังคำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับ The Weather in Long District ได้	ประเมินความสามารถ ด้านการฟังและการพูด	แบบประเมิน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด	มีคะแนน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด ในระดับ ดี ขึ้นไป
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ The Weather in Long District ได้	ประเมินความสามารถ ด้านการฟังและการพูด	แบบประเมิน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด	มีคะแนน ความสามารถด้าน การฟังและการพูด ในระดับ ดี ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมุ่งมั่นใน การทำงาน	สังเกตการร่วม กิจกรรม	แบบสังเกตการร่วม กิจกรรม	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน ระดับ “ดี”

แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2

ตอนที่ 1 คำชี้แจง นักเรียนฝึกพูดคำศัพท์ และเขียนความหมายให้ถูกต้อง

1	season		ฤดูกาล
2	summer		ฤดูร้อน
3	winter		ฤดูหนาว
4	rainy		ฤดูฝน
5	warm		อบอุ่น
6	cold		หนาว
7	weather		อากาศ
8	autumn		ฤดูใบไม้ร่วง
9	cool		อากาศเย็น
10	foggy		หมอก
11	cloud		เมฆ
12	hot		ร้อน
13	dry		แห้ง
14	wet		เปียก
15	windy		ลมพัด

ตอนที่ 2 คำชี้แจง บอกลักษณะภูมิอากาศให้ตรงกับรูปภาพ

Green rectangular boxes for labeling: [ ] [ ] [ ]

Blue rectangular boxes for labeling: [ ] [ ] [ ]

Red rectangular boxes for labeling: [ ] [ ] [ ]

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้

1. A : What' s the weather like in Phuket ?

B: It is .....

2. A : What' s the weather like in Japan ?

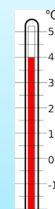
B: It is .....

3. A : How is the weather now in Chiangmai ?

B: It is .....

4. A : What is the temperature ?

B: It is .....

เฉลยแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2

ตอนที่ 1 คำชี้แจง นักเรียนฝึกพูดคำศัพท์ และเขียนความหมายให้ถูกต้อง

1	season		ฤดูกาล
2	summer		ฤดูร้อน
3	winter		ฤดูหนาว
4	rainy		ฤดูฝน
5	warm		อบอุ่น
6	cold		หนาว
7	weather		อากาศ
8	autumn		ฤดูใบไม้ร่วง
9	cool		อากาศเย็น
10	foggy		หมอก
11	cloud		เมฆ
12	hot		ร้อน
13	dry		แห้ง
14	wet		เปียก
15	windy		ลมพัด

ตอนที่ 2 คำชี้แจง บอกลักษณะภูมิอากาศให้ตรงกับรูปภาพ

The diagram consists of three weather-related illustrations on the left, each with lines pointing to descriptive words in colored boxes on the right.

- Top illustration:** A sun and a thermometer with a high reading. It points to three light green boxes containing the words: **hot**, **dry**, and **sunny**.
- Middle illustration:** A cloud raining. It points to three light blue boxes containing the words: **cloudy**, **rainy**, and **wet**.
- Bottom illustration:** A snowman in a snowy landscape. It points to three light red boxes containing the words: **cool**, **cold**, and **fine**.

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้

1. A : What's the weather like in Phuket ?

B: It is .....

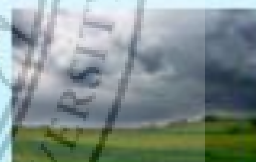
2. A : What's the weather like in Japan ?

B: It is .....

3. A : How is the weather now in Chiangmai ?

B: It is .....

4. A : What is the temperature ?

B: It is .....

แบบประเมินการฟัง

ชื่อ-สกุล			
	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (พอใช้)
ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด			
จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้			
รู้ความหมายคำศัพท์ทั้งหมด			
ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว			
ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่			
จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เกือบ			
รู้ความหมายคำศัพท์โดยส่วนใหญ่และชัดเจน			
ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า			
สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย			
จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้			
รู้ความหมายคำศัพท์ทั้งหมด			
ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า			
สรุปผล			

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

**แบบทดสอบเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำมีวัตถุประสงค์เพื่อ วัดเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนและหลังการฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ จำนวนคะแนน 40 คะแนน กำหนดเวลาในการสอบ 40 นาที

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

Local Food of Long District Phrae Province

1. Which is the local food ?

1. espresso	2. pizza
3. sticky rice	4. water.
2. A: what do you like to eat with rice?
B: I like to eat ..... with rice.

1. salad	2. hamburger
3. pork curry (Hang – le curry)	4. cake
3. .... made us healthy.

1. beer	2. french fired
3. vegetables	4. snack
4. Which are food and drink?

1. sticky rice and water	2. sugar and lime juice
3. streaky pork with crispy crackling and fish	4. ice cream and soda
5. Which is the famous food of Long district?

1. curry fish sauce	2. sandwich
3. fresh rice noodle with fish sauce with chilli	4. fried rice

6. What are the ingredients of Northern style chili dip?

- 1. lettuce and beef
- 2. tomatoes and pork
- 3. carrot and pork
- 4. tomatoes and fish

7. A :.....?

B : Papaya salad, sticky rice and roast chicken, please.

- 1. Where are you going ?
  - 2. What would you like to eat ?
  - 3. What are you doing ?
  - 4. How much does it cost ?
8. A : Would you like Hang-le curry?

B : .....

- 1. No, please do .
- 2. You're welcome.
- 3. Yes, please .
- 4. And to drink ?

9. Which is the junk food?

- 1. fried chicken
- 2. candy
- 3. milk
- 4. hotdog

10. My mother likes ..... very much.

- 1. streaky pork with crispy crackling rice
- 2. fried rice with pork
- 3. sticky
- 4. hang-le curry

Weather

11. What is the weather like in the picture?

- 1. rainy
- 2. sunny
- 3. cloudy
- 4. windy

12. In which season can you wear these clothes?

- 1. summer
- 2. rainy season
- 3. cold season
- 4. hot season

13. What is the season in the picture?

1. fall
2. summer
3. winter
4. spring

14. It's rainy. What's the weather like?

1. cold and wet	2. warm and sunny
3. hot and stormy	4. rainy and foggy

15. It's summer. What the weather like?

1. cold and wet	2. warm and sunny
3. hot and sunny	4. rainy and foggy.

16. It's hot and the sky is clear. What season is it?

1. winter	2. rainy
3. summer	4. spring

17. A : What is the..... like today?

B : It is cold and snowy.

1. climate	2. season
3. weather	4. temperature

18. Which month is in winter?

1. March	2. December
3. July	4. April

19. What should you wear in cold weather?

1. sweater	2. blouse
3. shorts	4. raincoat

20. How many seasons are there in your hometown?

1. three seasons	2. four seasons
3. five seasons	4. two seasons

Be healthy

21. What's wrong with you?

1. I have a fever
2. I have a cold
3. I have a backache
4. I have a stomachache.

22. What's the matter with him?

1. He has a cold.
2. He has a stomachache.
3. He has a hiccup.
4. He has a toothache.

23. What's the matter with Jone?

1. He has a cough.
2. He has a runny nose.
3. He has a sore throat.
4. He has a headache.

24. What's the problem?

1. His knee is hurt.
2. He has an arm ache .
3. He has an earache.
4. He feels well.

25. A: What's wrong? Do you have a headache?

B: .....

A: That's too bad.

1. Yes, he does.	2. No, I don't .
3. Yes, I am.	4. Yes, I do.

26. A: I have a headache. What should I do?

B: .....

1. Don't go outside.
2. Don't eat any heavy food today.
3. Close your eyes for ten minutes.
4. Take a medicine.

27. What is the good thing for good health?

1. drink two cups of water per day.
2. stay in bed all day.
3. sleep late.
4. exercise every day.

28. A: How do you feel?

B: .....

A: I'm sorry to hear that. You should go to see the dentist.

1. I am happy.
2. I don't feel well, I have a terrible toothache.
3. I feel well.
4. I am good.

29. A: I can't sleep at night.

B: .....

1. You should call your family on the phone.
2. You should go out to a restaurant.
3. You should go home and relax.
4. You should get some exercise every day.

30. What is this?

1. syrup
2. eye drop
3. pill
4. cream

The Famous Places in Long District, Phrae Province

31. What does this sign mean?

1. turn left
2. turn back
3. turn right
4. parking

32. What does this sign mean?

1. at the corner
2. crossroad
3. go straight
4. U-turn

33. Which is not a place of Long district?

1. Stone Maharach Park
2. Wat Prathat Cho Hae
3. Doi Pha Chu
4. Doi Intanon

34. Which sentence is not correct?

1. Stone Maharach Park is a good place to visit.
2. Pratesridonkam Temple is in Long district.
3. Arawon cave has stalactites shaped like an elephant.
4. Teen chok village is in Wangchin district.

35. How can you go to Arawon cave ?

1. By plane only
2. By train only
3. By car or by train
4. By bus only

36. Suda: _____ Where's the toilet?

Weera: It's on the second floor. And _____ on your left.

1. Oop!
2. I'm sorry.
3. Excuse me.
4. Good morning.

37. A: Excuse me. Could you please tell me the way to the bank?

B: _____

A: Thank you very much.

B: You're welcome.

1. I'm sorry. I'm in a hurry.
2. Sure. You can ask the police over there.
3. I have no idea. I'm not familiar with this area.
4. Certainly. Take the car for five minutes. And turn left at the first crossroads. It is on your left.

38. A: Excuse me. _____

B: Sure. There's the Pratatesridonkam temple on Hoi Ao Road.

1. Can you please tell me whether there is a Pratatesridonkam temple near here?
2. Do you know where I can pray to the Buddha?
3. Could you tell me how to get to Pratatesridonkam temple ?
4. Do you know the way to Hoi Ao Road?

39. From these pictures which is Pratatesridonkam Temple ?

40. Where is Wat Prathat Cho Hae ?

1. In Cho Hae sub district, Muang Phrae.
2. In Cho Hae sub district, Long Phrae.
3. In Hui Ao sub district, Long Phrae.
4. In Hua thung district, Moung Uttaradit

เฉลยแบบทดสอบ

1. 3	2. 3	3. 3	4. 1	5. 3
6. 2	7. 2	8. 3	9. 2	10. 4
11. 4	12. 3	13. 2	14. 1	15. 3
16. 3	17. 3	18. 2	19. 1	20. 1
21. 1	22. 1	23. 4	24. 1	25. 4
26. 4	27. 4	28. 2	29. 4	30. 1
31. 3	32. 2	33. 4	34. 4	35. 3
36. 3	37. 4	38. 3	39. 3	40. 1

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม
 ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

2. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยมีหลักเกณฑ์ในการประเมินตามระดับความคิดเห็นในแต่ละรายการประเมิน ดังนี้

- ระดับ 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
 ระดับ 3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
 ระดับ 1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	มีวิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้					
2	ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม					
3	กิจกรรมมีความสนุก ไม่ตึงเครียด					
4	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของนักเรียน					
5	นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาและท่าทางได้อย่างอิสระ					
6	กิจกรรมฟัง – พูดภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดของนักเรียน					
7	วิทยากรมีการอธิบาย และสาธิตการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน					
8	วิทยากรมีการตรวจสอบความเข้าใจในการทำกิจกรรม					
9	การดำเนินกิจกรรมกระชับ และมีความต่อเนื่องชัดเจน					
10	การจัดกลุ่มนักเรียนมีความเหมาะสม					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
11	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
12	ทำให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
13	ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง – พูด					
14	การทำกิจกรรมได้ฝึกกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม					
15	เจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

หัวข้อการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. เนื้อหาในหลักสูตรมีความน่าสนใจ			
1.1 มีความสมเหตุสมผล	4.00	0.00	มาก
1.2 มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	4.33	0.57	มาก
2. หลักการของหลักสูตร			
2.1 มีความเป็นไปได้อ	4.33	0.57	มาก
2.2 มีประโยชน์	4.66	0.57	มากที่สุด
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร			
3.1 มีความชัดเจน	4.00	0.00	มาก
3.2 มีความเป็นไปได้อ	4.00	0.00	มาก
4. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร			
4.1 ครอบคลุมสาระที่ต้องการ	4.66	0.57	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสม	4.00	0.00	มาก
4.3 มีประโยชน์	4.33	0.57	มาก
5. กิจกรรมการฝึกอบรม			
5.1 มีความเป็นไปได้อ	4.33	0.57	มาก
5.2 มีการเรียงลำดับขั้นตอน	3.66	0.57	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.66	0.57	มากที่สุด
5.4 เสริมสร้างทำให้บรรลุจุดประสงค์	4.33	0.57	มาก
6. สื่อประกอบการอบรม			
6.1 สนับสนุนให้บรรลุจุดประสงค์	4.33	0.57	มาก
6.2 เหมาะสมกับการนำไปใช้	4.33	0.57	มาก
6.3 เหมาะสมกับผู้เข้ารับอบรม	4.66	0.57	มากที่สุด
7. การประเมินหลักสูตร			
7.1 ตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์ได้	4.00	0.00	ดีมาก
7.2 ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน	4.00	1.00	มาก
7.3 มีความเป็นไปได้อ	4.66	0.57	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.28	0.53	มาก

ตารางที่ 6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 1	1	1	1	1
ข้อที่ 2	1	1	1	1
ข้อที่ 3	1	1	1	1
ข้อที่ 4	1	1	1	1
ข้อที่ 5	1	1	1	1
ข้อที่ 6	1	1	1	1
ข้อที่ 7	1	1	1	1
ข้อที่ 8	1	1	1	1
ข้อที่ 9	1	1	1	1
ข้อที่ 10	1	1	1	1
ข้อที่ 11	0	1	1	0.67
ข้อที่ 12	1	1	1	1
ข้อที่ 13	1	1	1	1
ข้อที่ 14	1	1	1	1
ข้อที่ 15	1	1	1	1
ข้อที่ 16	1	1	1	1
ข้อที่ 17	1	1	1	1
ข้อที่ 18	1	1	1	1
ข้อที่ 19	1	1	1	1
ข้อที่ 20	1	1	1	1
ข้อที่ 21	1	1	1	1
ข้อที่ 22	1	1	1	1
ข้อที่ 23	1	1	1	1
ข้อที่ 24	1	1	1	1
ข้อที่ 25	1	1	1	1
ข้อที่ 26	1	1	1	1

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 27	1	1	1	1
ข้อที่ 28	1	1	1	1
ข้อที่ 29	1	1	1	1
ข้อที่ 30	1	1	1	1
ข้อที่ 31	1	1	1	1
ข้อที่ 32	1	1	1	1
ข้อที่ 33	1	1	1	1
ข้อที่ 34	1	1	1	1
ข้อที่ 35	1	1	1	1
ข้อที่ 36	1	1	1	1
ข้อที่ 37	0	1	1	0.67
ข้อที่ 38	1	1	1	1
ข้อที่ 39	1	1	1	1
ข้อที่ 40	1	1	1	1
ข้อที่ 41	1	1	1	1
ข้อที่ 42	1	1	1	1
ข้อที่ 43	1	1	1	1
ข้อที่ 44	1	1	1	1
ข้อที่ 45	1	1	1	1
ข้อที่ 46	1	1	1	1
ข้อที่ 47	1	1	1	1
ข้อที่ 48	1	1	1	1
ข้อที่ 49	1	1	1	1
ข้อที่ 50	1	1	1	1
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)				0.97

ตารางที่ 7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม
 คำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 1	1	1	1	1
ข้อที่ 2	1	1	1	1
ข้อที่ 3	1	1	1	1
ข้อที่ 4	1	1	1	1
ข้อที่ 5	1	1	1	1
ข้อที่ 6	1	1	1	1
ข้อที่ 1	1	1	1	1
ข้อที่ 7	1	1	1	1
ข้อที่ 8	1	1	1	1
ข้อที่ 9	1	1	1	1
ข้อที่ 10	1	1	1	1
ข้อที่ 11	1	1	1	1
ข้อที่ 12	1	1	1	1
ข้อที่ 13	1	1	1	1
ข้อที่ 14	1	1	1	1
ข้อที่ 15	1	1	1	1
			ค่า	1.00
ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)				

ตารางที่ 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

แบบวัดทักษะ	ค่าความยาก-ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ข้อที่ 1	0.57	0.47
ข้อที่ 2	0.53	0.63
ข้อที่ 3	0.40	0.44
ข้อที่ 4	0.60	0.45
ข้อที่ 5	0.50	0.48
ข้อที่ 6	0.53	0.36
ข้อที่ 7	0.60	0.46
ข้อที่ 8	0.53	0.52
ข้อที่ 9	0.50	0.54
ข้อที่ 10	0.57	0.41
ข้อที่ 11	0.50	0.38
ข้อที่ 12	0.50	0.41
ข้อที่ 13	0.50	0.39
ข้อที่ 14	0.60	0.41
ข้อที่ 15	0.57	0.54
ข้อที่ 16	0.47	0.43
ข้อที่ 17	0.53	0.44
ข้อที่ 18	0.533	0.55
ข้อที่ 19	0.50	0.66
ข้อที่ 20	0.57	0.43
ข้อที่ 21	0.53	0.40
ข้อที่ 22	0.57	0.45
ข้อที่ 23	0.50	0.38
ข้อที่ 24	0.47	0.37
ข้อที่ 25	0.50	0.48
ข้อที่ 26	0.47	0.38
ข้อที่ 27	0.60	0.43
ข้อที่ 28	0.50	0.49

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แบบวัดทักษะ	ค่าความยาก-ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ข้อที่ 29	0.43	0.45
ข้อที่ 30	0.53	0.44
ข้อที่ 31	0.47	0.49
ข้อที่ 32	0.57	0.34
ข้อที่ 33	0.60	0.47
ข้อที่ 34	0.47	0.40
ข้อที่ 35	0.53	0.42
ข้อที่ 36	0.53	0.50
ข้อที่ 37	0.57	0.50
ข้อที่ 38	0.63	0.49
ข้อที่ 39	0.47	0.47
ข้อที่ 40	0.57	0.41
รวมเฉลี่ย	0.53	0.45

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.90 หรือ 90 %

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนก (r_{xx}) เป็นรายชื่อของแบบวัดความพึงพอใจ

รายการ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ข้อที่ 1	0.54
ข้อที่ 2	0.51
ข้อที่ 3	0.55
ข้อที่ 4	0.46
ข้อที่ 5	0.58
ข้อที่ 6	0.54
ข้อที่ 7	0.53
ข้อที่ 8	0.53
ข้อที่ 9	0.56
ข้อที่ 10	0.50
ข้อที่ 11	0.59
ข้อที่ 12	0.51
ข้อที่ 13	0.54
ข้อที่ 14	0.62
ข้อที่ 15	0.59
รวมเฉลี่ย	0.55

ค่าความเชื่อมั่น 0.89 หรือ 89 %

ภาคผนวก จ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียน	ก่อนเรียน (40 คะแนน)	หลังเรียน (40 คะแนน)
1	26	36
2	16	32
3	20	37
4	23	35
5	21	33
6	21	33
7	22	37
8	17	30
9	26	37
10	25	34
11	26	36
12	26	32
13	18	34
14	18	33
15	23	37
16	22	36
17	14	31
18	19	32
19	24	37
20	24	37
21	24	36
22	20	33
23	22	36
24	20	34
25	24	36
26	22	34
27	24	36
28	21	34

ตารางที่ 10 (ต่อ)

นักเรียน	ก่อนเรียน (40 คะแนน)	หลังเรียน (40 คะแนน)
29	20	33
30	23	35
$\bar{x}$	21.70	34.53

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๒๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์เตือน ทิมพจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC	จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ หนูเมือง เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิชญ์ หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล ๐-๙๔๗๐-๘๗๗๐-๐

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/๖๒๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธภาส

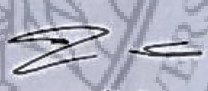
สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC	จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาวมลพร นพอมรไพศาล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไม้ล้อม” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ หนูเมือง เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวมลพร นพอมรไพศาล ๐-๙๔๗๐-๘๗๗๐-๐

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/๖๒๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ คุรุทเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC	จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม" ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภากรณ์ หนูเมือง เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ

โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิชญ์ หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล ๐-๙๔๗๐-๘๗๗๐-๐

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเก็บรวบรวม

ข้อมูลการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาอันน่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน	ชุด
	๒. หลักสูตรฝึกอบรบค่ายภาษาอังกฤษ	จำนวน	ชุด
	๓. แบบทดสอบก่อน-หลัง การฝึกอบรบ	จำนวน	ชุด

ด้วย นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรบ
ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ หนูเมือง เป็นประธานกรรมการ
ควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาต
ให้ นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล เข้าดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำ
วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘-๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘-๙

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล ๐-๙๔๗๐-๘๗๗๐-๐

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/๑๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ้านไผ่ล้อม

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน	ชุด
	๒. หลักสูตรฝึกอบรมคายภาษาอังกฤษ	จำนวน	ชุด
	๓. แบบทดสอบก่อน - หลัง การฝึกอบรม	จำนวน	ชุด

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ หนูเมือง เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล เข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘-๙

โทรสาร ๐-๕๕๕๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘-๙

นางสาวณมลพร นพอมรไพศาล ๐-๙๔๗๐-๘๗๗๐-๐

ประวัติย่อผู้วิจัย

